RATACIRE

"Sa nu va amageasca nimeni, cu nici un chip; caci ziua Domnului nu va sosi pana ce mai intai nu va veni lepadarea de credinta si nu se va da pe fata omul nelegiuirii, fiul pierzarii".

(Tesaloniceni)

Era o zi frumoasa de mai.Sta pe o banca in parc si privea in gol. Se simtea singura si straina de tot si de toate. Descoperise un adevar foarte crud: sotul nu o iubea. Acum realiza ca se casatorise cu ea pentru ca era singura la parinti si avea o buna situatie materiala.
"Cum de m-am lasat amagita de el? Cum de am putut strange la pieptul meu un sarpe? Ce s-a intamplat cu mine? De ce am fost atat de oarba?....".Astfel de intrebari ii invadau mintea Marianei in timp ce lacrimile-i curg pe obraji. O femeie blonda, placuta, cu forme rubinesciene se aseaza pe banca langa ea si ii intinde un servetel.
_Multumesc.
_Ce vi s-a intamplat?
_Nu pot sa vorbesc.
_Iertati-mi indiscretia. Ma numesc Olga Ionescu si cred ca nu este nimic intamplator din ceea ce ni se intampla in viata. Cred ca Dumneazeu mi-a indreptat pasii spre dumneavoastra, fiindca aveti nevoie de ajutor. Ma doare sufletul cand vad oameni tristi. Presupun ca aveti probleme in casnicie.
_Da, dar nu vreau sa discut despre problemele mele.
_Uneori e bine sa-ti descarci sufletul, sa te eliberezi de durerea care te macina, care-ti frange inima. Si eu am trecut prin furcile caudine ale dragostei. Tu il iubesti, ii esti devotata, iar el pleaca la munte, la mare cu amanta. Vine acasa seara tarziu sau spune ca pleaca in delegatie si de fapt el este la Brasov cu alta.
In timp ce-i vorbea, Olga, o studia cu atentie pe femeia bruna cu forme rotunjoare de langa ea.
Era o femeie frumusica, cocheta, parea culta, dar tare nefericita si singura.Se pricepea foarte bine la oameni. Stia dintr-o privire cu cine are de-a face.
_Doamna?
_Mariana Cernat.
_Doamna Mariana, am ajuns la concluzia ca cel mai bun profesor este viata insasi. Ea m-a invatat o multime de lucruri si mereu continua sa ma invete. Uneori,e bine sa inveti si din experientele altora.
Nu fiti trista! In urma unei astfel de experiente, de durere profunda va veti schimba in bine si veti vedea cata energie aveti.
_Acum nu mai am nici macar un strop de energie. Imi vine sa mor. Nu inteleg de ce Dumnezeu m-a parasit?
_Ceea ce vi se intampla nu este o pedeapsa ,ci o lectie de viata pe care trebuie sa o invatati. In urma durerii, in urma suferintei, omul devine mai intelept.Important este

sa nu te gandesti la ea ,ci la orice altceva. Odata cu trecerea timpului durerea se va micsora, atenua.
_Nu-mi vine sa cred ce mi-au auzit urechile. Va puteti inchipui ca un sot sa-i spuna nevestei ca ea este dusmanul lui?
_Da, toti barbati adulteri isi vad nevestele ca pe niste dusmani. Nu este o noutate sub soare,ceea ce-mi spuneti. Si fostul meu sot mi-a spus acelasi lucru.
_Daca el crede ca eu sunt dusmanul lui, atunci el intr-adevar imi este un dusman.
_Nu, nu-i adevarat. Adevaratul dv. dusman sunteti doat dv. Pe el puteti sa-l ignorati, sa-l lasati in plata Domnului, dar, dv.,ce faceti cu viata, cu sufletul? Continuand asa va autodistrugeti.
_Pe el nu-l veti putea schimba niciodata, dar dv. va puteti schimba . Cum albina doreste mereu alte flori asa si un barbat desfranat va dori, va fi avid dupa alte femei. Un barbat nestatornic nu poate fi stapanit de nimeni. El umbla si cauta mereu altele. De multe ori suntem inselate de mastile pe care le afiseaza pe fata,dar in spatele lor s-ar putea sa descoperi o adevarata fiara a junglei.
Stii ce zicea Balzac?
__"A simti,a iubi, a suferi, a se devota va fi totdeauna sensul vietii femeilor".
_Ca sa atingem fericirea avem nevoie de multa intelepciune. Nu credeti?
_Epicur spunea:"Un corp lipsit de durere si un suflet netulburat"sunt bunurile din care e alcatuita fericrea. Dar, fericirea este efemera in sufletul omului. Am vazut oameni nedrepti fericiti si oameni drepti tare nefericiti.
_Fiecare din noi avem parte de durere, dar si de bucurii. Trecatoare sunt atat fericirile,cat si nefericirile,durerile,dar si bucuriile. Nu mai plangeti! Va rog! Nu veti indrepta nimic prin plans. Nu va foloseste la nimic. Nu mai fiti trista! Incercati sa va linistesti, pentru ca de cele mai multe ori intristarea aduce la final bucurii si raul e cauza binelui. Sa nu uitati ca intristarea prea multa poate imbolnavi si chiar innebuni omul slab.
Ganditi-va ca sunt o multime de oameni care au trecut prin rele si mai mari. Ca sotul v-a inselat nu e chiar atat de grav,pe langa alte lucruri cu adevarat ingrozitoare ce se intampla in lumea aceasta.
Indeparteaza intristarea.Pune-i capat in mod intelept. Esti o femeie inteligenta si trebuie sa intelegeti ca nu are rost sa suferiti. Daca acest om va face sa suferiti atat de tare,atunci nu va merita.
Am citit undeva ca un" om intelept nu se manie, nu se inveseleste, nu se intristeaza, nici cand se afla in mare stramtoare sau nenorocire; el isi pastreaza caracterul innascut, neclintit ca Himalaya"
Ai curaj si fii o femeie inteleapta! Sterge-ti lacrimile si zambeste viitorului.
Draga mea, nefericirea poti sa o mangai cu invatatura. Cand spiritul omului e preocupat de stiinta, de cautarea adevarului absolut trece foarte usor pe langa nenorociri. De aceea te invit la niste cursuri pe care eu le frecventez si unde am invatat o multime de lucruri.
E bine sa invatam de la predecesori. In clipele amare, grele, invatatura devine cel mai bun profesor.
_Unii degeaba invata.
_Da, pentru ca nu au minte. Nu de putine ori am vazut oameni care se cred invatati

sau talentati, dar in realitate au putina minte si in zadar isi etaleaza diplomele, fiindca faptele lor vorbesc. Un om cu adevarat invatat nu este infumurat . Iti dai seama de valoarea unui om prin felul cum ii trateaza pe cei mici si sarmani. Am vazut destui care se cred mari domni, dar sunt plini de defecte: betivi, desfranati, necumpatati.....
Nu e deajuns sa stii, dar si sa aplici in viata de zi cu zi ce ai invatat, iar daca poti, e bine sa-i ajuti si pe altii sa se apropie de cunoastere.
De aceea eu zic sa mergeti cu mine la niste conferinte si sa nu mai stati aici sa plangeti . Acolo sus, cineva va iubeste si cred ca are planuri mari cu dumneavoastra. Nu va mai ganditi la sot, el a ales un drum al lui care-l va duce direct in iad. Ce poate fi mai trist decat un barbat cu parul alb indragostit de o femeie tanara?
_ De unde stiti?
_Citesc in dumneavoastra ca intr-o carte. Dar si dumneavoastra puteti sa invatati sa faceti acest lucru, daca vreti.
_Sotul meu a facut o adevarata pasiune pentru o femeie mai tanara decat el cu aproape 25 de ani. Practic e obsedat de aceasta femeiusca vicleana. Unde se duce ea, hop si el. Se tine dupa ea ca un caine credincios si vorbesc cand pe chat, cand la telefon. Pe facebook a pus poze doar cu ea si scrie ca este cea mai sexy femeie, iar intr-un mesaj prin luna ianuarie ii spunea ca e avid dupa ea, iar ea il jigneste. Nerusinarea lui intrece orice limita. Isi da aere de ziarist si scrie pe un blog numai cuvinte de lauda la adresa ei. Scrie ca are nenumarate talente, ca e asa si pe dincolo, ca intr-un final sa zica ca e un copil. Ca sa vezi si sa nu crezi. Femeie maritata la 25 de ani cu un baiat de 6 ani, iar el o face copil. Oricum, toti prietenii rad de el si ii stiu obsesia pentru ea.
_Majoritatea barbatilor isi inseala nevestele, dar intr-un final tot la neveste se intorc. Tarfa asta de doua parale o sa-l jecmaneasca bine de bani, iar in final o sa-l distruga. Poate ca ar trebui sa-i multumiti acelei femei, findca datorita ei ati vazut si dumneavoastra pe cine aveti la usa casei.
Unii barbati sunt toata viata niste copii, care nu sunt capabili sa se maturizeze nicicand.
_Al meu e prea de tot.
_ Va rog sa nu va mai ganditi la el. Lasati-l in plata Domnului. Nu m-as mira sa-l vad si la parnaie. Pana la urma o sa fure bani de la firma unde lucreaza pentru a-si rasfata tarfa. Nu-i vad un viitor bun . Va garantez ca va junge foarte rau.
_Sper sa nu-l duca naiba sa faca asa ceva
_ Ba o sa faca .Am capacitatea de a vedea in viitor. Multe femei fac greseala de a trai in umbra barbatilor lor. Si eu am facut aceeasi greseala, pana intr-o zi, cand m-am rupt definitiv de el.
_Azi as divorta, dar am un baiat de 22 de ani. E in ultimul an la facultate .
_La mine a fost simplu, pentru ca nu am avut copii.
Cand sunt copii la mijloc, femeile,de obicei, se sacrifica de dragul lor.
_Intotdeauna mi s-a parut rusinos sa te razboiesti cu cel pe care l-ai iubit.
_Asa este, dar totul se poate rezolva si pe cale amiabila. Doamna Mariana. traim intr-o lume de adormiti. Rar vezi cate un om cu constiinta treaza. Pe mine viata m-a

invatat ca mai de folos imi sunt dusmanii decat prietenii.
_Da, prostul se bazeaza pe prieteni, iar inteleptul invata si de la dusmani.

_Mariana, decat sa te preocupe intalnirile si discutiile sotului tau cu amanta, mai bine te-ai preocupa de dezlegarea tainelor si a misterelor acestei lumi. Urmarindu-l pe el, iti faci doar nervi si rau, singura. Dar, cautand sa descoperi, sa cunosti lumea vizibila si cea invizibila, care este cu adevarat fascinanta, te vei imbogati spiritual si-ti vei linisti sufletul trist. Eu iti ofer cu draga inima: cunoastera tainelor Universului . Pot sa te ajut sa cunosti misterul vietii.

_Misterul vietii este o realitate pe care o traim .

_Da, dar trebuie inteles. Unde vreau sa mergi o sa cunosti oameni minunati, preocupati de astfel de lucruri, cu adevarat deosebite.

Vei afla despre invataturi tainice ascunse oamenilor.

_Suna interesant.

_Dupa cum ti-am mai spus intalnirea noastra nu este intamplatoare. A fost scris acolo sus ca noi sa ne intalnim.

_Stiu ca ai vise premonitorii.

Mariana face ochii mari privind-o pe Olga.

_Da, am.

_Cat de des se implinesc visele tale?

_Nu am tinut o evidenta.

_Ai simtit vreodata furnicaturi prin palme si talpi cand te rugai in fata vreunei icoane?

_Da, am simtit, dar nu am dat importanta .

_Olga zambeste. Stia ca nu se inselase in privinta Marianei. Avea in fata ei o femeie cu calitati exceptionale de medium.

In alt colt de lume era o femei simpla, care se numea Crina Constantinescu si care avea si ea premonitii.

In visele ei aparea mereu Mariana si numele unei secte. Dar spre deosebire de alte vise ,visul cu femeia necunoscuta si secta era repetitiv. Simturile ii spuneau Crinei ca ceea ce viseaza se intampla undeva in realitate. Crina cu Mihaela Barbulescu,care ajunsese detectiv pe undeva prin Ardeal fusesera colege de scoala cu Vasile Cernat sotul Marianei si cu Ioan Panait fermier, care in ultimul timp se preocupa de terapii neconventionale, fiind pasionat de cunoastere, in general.

Dupa aproape un sfert de secol destinele celor patru fosti colegi se intersecteaza din nou.

Asfintea soarele peste oras cand Olga a dus-o pe Mariana intr-o cladire veche, impunatoare, unde avea loc o conferinta a unei asociatii careia nu i-a retinut

numele. Mariana Cernat se aseaza langa fereastra si priveste ganditoare culorile amurgului. Cineva trage draperiile si intunericul pune stapanire peste tot.
In fata pe o scena improvizata era o masa pe care trona un glob mare de cristal, iar pe perete luminata difuz se vedea harta Terrei.
Un barbat intre doua varste incepe sa vorbeasca despre trecutul istoric al Pamantului, punand accent pe civilizatiile disparute din Lemuria si Atlantida.
Vocea lui avea o sonoritate aparte si Mariana avea impresia ca desluseste ceva fascinant in timbrul ei.
Cuvintele lui distinse parca se conturau si se materializau intr-un nimb de lumina.
Atmosfera din acea sala, muzica lenta parca venita din alte galaxii ,care se auzea in surdina ii da o senzatie minunata.Simtea ca se inalta si pluteste intr-o alta lume, mareata, necunoscuta.
Se innoptase. Cerul parea trist, rece si intunecat cand Mariana si Olga parasesc cladirea.
_Mariana, ti-a placut ce a perorat acel barbat, care este un adevarat izvor de intelepciune?
_Am fost incantata. Cum ai zis ca se numeste ?
_Octav . Ma bucur ca ti-a placut. In fiece joi la orele 19 ne intalnim aici. Data viitoare va fi o tema si mai interesanta.Sper sa vii si te rog sa nu te mai gandesti la sotul tau. Iarta-ma , nu am vrut sa redeschid din nou rana. Nu lasa suferinta sa puna stapanire pe tine. Alunga din minte orice gand care te duce spre el si mediteaza la ceea ce ai vazut aici.
Un suras lumina fata Marianei.
_O sa te ascult, Olga. Ratiunea imi spune sa ma detasez de el.
_Te sarut si fii tare.
Olga o imbratiseaza si o saruta pe obraz. Mariana se indreapta spre casa si simte cum tumultul vechilor sentimente ii inunda intreaga fiinta.
Isi simte ochii arzand si o durere puternica ii strapunge inima. Isi zice: "Mintea porunceste trupului si trupul asculta. Asa spunea Sf. Augustin. Nu, nu o sa mai ma gandesc la el. Presupun ca a murit. Da, pentru mine este mort. Faptele, cuvintele lui nu vor mai avea ecou in sufletul si inima mea. Incepand din clipa aceasta sotul meu e un strain pentru mine. O sa stau cu el de dragul copilului, dar pentru mine Vasile este mort.
Orice om are dreptul la fericire, la iubire, deci si eu. De ce sa plang ca el nu ma iubeste? E o prostie. Oricand pot sa gasesc un barbat adevarat care sa ma merite si care e capabil sa ma faca fericita. Ce mi-a oferit el? Doar suferinta. Azi am intalnit oameni deosebiti, oameni inteligenti, oameni preocupati de adevaratele valori ale

umanitatii, oameni morali, nu ca Vasile un desfranat si jumatate, obsedat de pitipoanca lui."

In acelasi timp pe o strada din Arad mergea Mihaela Barbulescu, detectiv particular. Fusese platita de parintii unei studente eminente, care cazuse prada unui guru din Apuseni, sa urmareasca o secta. Priveste cerul gandind:" Si tu esti trist, nu numai eu. Sigur nu-i intelegi pe acesti oameni care se lasa manipulati de un individ care se crede ales de divinitate.

Traim intr-o epoca tulbure cu profunde transformari si mutatii in cunoastere. Noile descoperiri revolutioneaza modul oamenilor de a gandi si faciliteaza o schimbare de paradigma.

In alt mod sunt privite acum conexiunile omului cu Universul. Exista diverse cercuri si grupari care incearca sa situeze omul intr-o lume a fantasmelor si ii acapareaza pe cei doritori de cunoastere. Omul e doar o marioneta manuita de forte si puteri necunoscute inca. Asupra psihicului uman actioneaza din umbra forte interesate in a-l domina si a-l transforma intr-un robotel. Dar exista si forte benefice care lupta pentru a-i elibera pe oameni de acesti manipulatori. Lupta dintre lumina si intuneric este acum mai puternica ca niciodata. Doua mari civilizatii necunoscute omului se lupta pentru oameni. "Ingerii" si "demonii"se lupta in invizibil.Unii vor sa elibereze omul si sa-l faca constient, iar altii vor sa-l domine.

Pare o nebunie ce spun, dar sunt convinsa de acest lucru cunoscandu-l pe acel guru. Acel individ, lider al unei secte isi asigura loialitatea adeptilor cultivandu-le sentimentul de superioritate, spiritul sacrificiului, suferintei, pentru o cauza nobila si a misticii legamantului secret. Adeptii cadeau sub puterea sufocanta a fanatismului si bigotismului.

Oare cate astfel de grupari slujesc interese ce nu au nimic comun cu moralitatea pe care o trambiteaza sau cu spiritul de fraternitate pe care-l proclama?

In spatele sectei era o organizatie neofascista sponsorizata de un miliardar strain. Gurul propovaduia ca organizatia lui a fost creata din porunca divina si doar el cunoaste calea spre adevar si poate sa aduca fericirea reala in randul oamenilor.

Sarmanii oameni, saturati de minciunile politicienilor, ingrijorati de traiul zilei de maine, de somaj, inflatie, criza, criminalitate si alte racile accepta adeziunea la astfel de grupuri, dorind sa-si umple golul interior, golul spiritual, fiind avizi sa cunoasca fericirea si libertatea promisa de guru, nestiind, ca este o mare discrepanta intre vorbe si fapte.

Nici un om care intra intr-o astfel de grupare nu va fi mai fericit sau mai liber, ci din contra. Unii isi dau seama ca s-au inselat si pleaca singuri, cautand alta organizatie, asociatie, secta, care poate sa-i ofere posibilitatea afirmarii credintei fata de divinitate si gasirea fericirii mult cautate.

M-am ingrozit cand am descoperit ca scopul sectei era altul decat cel declarat. Discrepanta dintre vorbe si fapte era uriasa. Oameni nevinovati ajung victime ale propagandei activitatii de prozelitism si a oligarhiei respective. Liderul gruparii aservea chiar interese politice. Secta era o grupare separata de alte grupuri religioase,cu care se afla in opozitie doctrinara si de moralitate practica.

De cand ma stiu am fost un om tolerant,dar vazand cum oamenii sunt manipulati m-am infiorat. Adeptii devenisera niste robotei, unelte vorbitoare si nimic mai mult. Gurul care se credea alesul divinitatii imi

spunea ca gruparea lui este o grupare electiva si luminata, cu un har special, iar adeptii lui vor atinge perfectiunea personala. Se credea un om darz, drept, pe care se putea baza o lume intreaga. A constituit filiale si subfiliale in aproape toate judetele tarii si-mi spunea ca secta face parte dintr-o miscare pe plan mondial care vrea sa instaureze o noua religie . A dat dispozitii ca recrutarile de noi membrii sa se faca cu prioritate din randul intelectualilor si a oamenilor influenti.

Intotdeauna am gandit pozitiv despre cultele religioase, despre secte, stiind ca s-au nascut in cadrul religiei si ca sunt un produs al ei. De-a lungul timpului au avut un rol important in evolutie si in istoria religiilor. Ele vor exista atata timp cat va exista religia.

Nasterea grupurilor religioase a avut mereu o baza sociala si o motivatie afectiva. Oamenii si-au subordonat viata psihica unor forte . Asa au aparut marile religii: crestina, budista, islamica, confucianista, sintoista, daoista....

Chiar crestinismul la inceput a aparut ca o secta , ca o grupare a celor asupriti, sclavi si saraci. Dar dupa ce s-a institutionalizat, ca dealtfel toate religiile, a deveniat un aliat al puterii si a sustinut interesle celor de la putere. Servind clasa politica si pe cei bogati, unii s-au indepartat de religia oficiala si s-au grupat in secte dizidente, acuzand biserica oficiala "de tradare a principiilor crestine".

Unele nu recunosteau autoritatea statului, justitia, dar majoritatea promovau forme de protest impotriva castei clericale, a averilor bisericesti, ca si impotriva formelor de cult fastuoase, costisitoare.

Dupa marea schisma din 1054 cand crestinismul s-a impartit in doua religii: catolica si ortodoxa, sectele s-au inmultit.

Coruptia si abuzurile clerului, obscurantismul si fanatismul religios din perioada evului mediu a dat nastere la noi miscari, culminand cu Reforma religioasa a lui Luther, continuata de Calvin si de alti reformatori.

Asa a aparut lutheranismul ca religie dominanta in Germania, calvinismul in Elvetia, presbiterianismul in Scotia, anglicanismul in Anglia.....

Noile religii, initial secte, au devenit biserici de-sine-statoare.

Din nefericire, indiferent de cultul religios, de practici, de ritualuri, religia a fost un instrument de manipulare, de dominare, sursa de inavutire si trai fastuos pentru reprezentantii ei de seama.

A fost o palida mangaiere si speranta desarta pentru cei multi si neajutorati, si a constituit chiar arma politica pentru cei de la conducere.

Totusi, de-a lungul timpului religia a vut si un rol pozitiv in educarea etica, morala a oamenilor. Nu pot sa uit ca primele tipografii si carti au aparut sub obladuirea bisericii. Nu pot sa arunc cu noroi si sa minimalizez marele rol pe care l-a jucat religia in evolutia umana.

Dar, cand apar asa zisi slujitori alesi, care se cred la fel de importanti ca Dumnezeu, o greata teribila pune stapanire pe mine.
Da, padure fara uscaturi nu este.
Salvarea, izbavirea nu ti-o da nimeni. Singur trebuie sa lupti pentru desavarsirea ta ca om si sa te salvezi.
Activitatea de misionarism si prozelitism religios este cunoscuta din cele mai vechi timpuri, dar parca niciodata nu s-a manifestat cu atata insistenta ca in zilele noastre. Ca ciupercile dupa ploaie au aparut o serie de secte si de profeti care vizeaza nu numai obiective spirituale, ci mai ales materiale si politice. In numele lui Dumnezeu si in speranta unei fericiri iluzorii de dincolo de viata , oamenii sunt amagiti si manipulati de indivizi fara scrupule.
Acesti noi propagatori de fantasme care au impanzit lumea, folosesc metode noi, moderne si foarte diversificate de racolare a adeptilor.
Multe din noile secte urmaresc racolarea de adepti din clasele privilegiate. Vor sa atraga si unele chiar au atras oameni de cultura, profesori universitari, sub pretextul unor cercetari stiintifice, in mai multe domenii, dar cu precadere in domeniul psihologiei, psihiatriei. Oameni dornici de cunoastere, care vor sa-si gaseasca linistea sufleteasca si echilibru psihic cad prada acestor devoratori.
Nici una din grupari nu se prezinta la inceput ca secta, ci sub forma de asociatie culturala, stiintifica,.....afirmand ca urmaresc scopuri umanitare. Am vazut si organizatii care declara cu seninatate ca urmaresc "expansiunea constiintei" prin intermediul halucinogenelor. Altele folosesc hipnoza pentru inocularea ideilor liderului, iar adeptul devine subjugat sectei.
Liderii acestor grupari, profitand de labilitatea psihica si starile emotive ale oamenilor, ii storc de bani si ii folosesc la munci in favoarea oligarhiei.
Sarlatani, escroci notorii profita de religiozitatea oamenilor si de infricosatoarele dogme apocaliptice.
Victimele acestor indivizi devin fiinte alienate, derutate, orbite de misticism.
Fanatizarea, dominarea si spalarea creierului e obiectivul principal si permanent al acestor grupari.
Cultiva anumite practici prin care urmaresc slabirea gandirii, memoriei, facandu-i sa renunte la fapte de constiinta critica, devenind supusi liderului. Acesti indivizi care conduc astfel de grupuri se considera reprezentanti reali ai divinitatii, ai "puterii divine", singurii capabili sa duca oamenii spre fericire, spre adevar, considerandu-se "salvatorii omenirii".
Oameni debusolati, indiferent de pregatirea lor profesionala, descurajati, dezamagiti, au fost prinsi in mrejele acestor propovaduitori transformandu-i in victime pe care le

dirijeaza cum vor. Si pe internet daca citesti pe anumite bloguri si site-uri, iti dai seama ce se ascunde in spate si ce urmaresc unii in numele lui Dumnezeu.
Ceremonialul sectei pe care am urmarit-o se desfasura in gradini, paduri, munti, iar guru pretindea ca intreg ritualul i-a fost dictat de Dumnezeu. Un loc important avea predica gurului. El facea uz de citate biblice, interpreta unele curente filozofice in numele lui Dumnezeu si hotara actiunile viitoare ale grupului. In ceremonial folosea muzica, dansul si drogul. Secta nu fusese creata de un om religios, ci de un om care stia foarte bine sa joace teatru si sa manipuleze.
Guru era un sarlatan perfid, excroc notoriu, avid de bani, de putere, dar cu pretentii mesianice.
Fiecare adept trebuia sa doneze sectei 10 % din venitul pe care-l avea.
Secta avea si o scoala psihanalista de educare a vointei si de relaxare psihica. Transformarea psihica a adeptilor era foarte rapida, deveneau adevarati roboti, adevarati sclavi, subjugati ideilor liderului.
Cand am intalnit-o pe acea fata, murmura mantre in nestire si era foarte slabita fizic si psihic.
Doctrina sectei era un amalgam de idei crestine, hinduse si budiste."Doctrina secreta" a Helenei Blavatski era considerata una din cartile sfinte ale grupului. De asemenea descantecul si vrajitoria mergeau mana in mana cu extazul religios.
Gurul stia sa creeze stari emotionale profunde si sa exacerbeze pornirile mistico-religioase. Avea pretentia ca detine paternitatea adevarului si cheia care deschide poarta spre fericire. In numele divinitatii era propovaduita o doctrina a unei rase elitiste si mitul supraomului.
Cautand in ultimul timp sa aflu cat mai mult despre astfel de grupari, am descoperit ca toate au ceva in comun: lupta impotriva cultelor legale, mai ales impotriva crestinismului, dorind sa instaureze, cum afirma si gurul sectei respective, o noua religie mondiala.
Oare cand oamenii se vor trezi la realitate? Cand vor deveni constienti ca nu au nevoie de nimeni sa le arate calea spre adevar, spre fericire? Cand vor avea incredere in propriile lor calitati si forte, nemailasandu-se manipulati de mari lideri in escrocarea sentimentelor religioase?
Vrei sa ai o legatura mai speciala cu Dumnezeu? Atunci intra in camara inimii tale si roaga-te lui Dumnezeu. Nu ai nevoie de intermediari care sa-ti stapaneasca constiinta si sa-ti inrobeasca psihicul. Nu permite nimanui sa te transforme in sclav. "
Astfel de ganduri avea Mihaela cand zareste bisericuta de pe strada unde locuia. Intra inauntru, saluta pe batranica de la lumanari si se aseza in genunchi in fata icoanei Fecioarei spunand:

"Iarta-mi furia, Maica Sfanta."
Cand Mariana Cernat ajunge acasa privirea-i cade pe laptopul deschis, semn ca sotul ei plecase in mare graba. Ii citeste mesajele si acum intelege: cealalta il chema. Zambeste trist gandindu-se: "Cat timp traim , credem cu toata fiinta noastra in mitul fericirii prin iubire si vine o zi, ca aceasta, cand intelegi ca marea ta iubire a fost, de fapt, o mare minciuna. Olga are dreptate. Nu trebuie sa plang, ci sa am curajul si puterea de a infrunta si accepta realitatea cruda. De aceea o sa citesc toate mesajele si cele ascunse, dar si cele la vedere.
Hm, se pare ca sotul meu nu se sfieste deloc sa-si arate sentimentele in public. Nerusinarea lui intrece orice inchipuire. Mai ca-mi vine sa-i plang de mila, cand il vad atat de ingrijorat din cauza iubitei lui. Sarmanul om! Dragostea se pare ca i-a luat mintile."
Mariana are o senzatie de voma si stie ca venea de la ceea ce vazuse. Comportamentul sotului ei o scarbise. Se aseaza pe taburetele din fata oglinzii si se priveste .
Dupa un timp spune:" Stiu ca va veni o zi in care voi intalni barbatul care sa ma aprecieze, sa ma iubeasca si sa ma faca fericita. ".
"A fost o prostie . Da, o mare greseala. Minciuni si minciuni. Adevarul, inima mea il stia. De ce am intrat in joc? Poate din curiozitate sau din naivitate. Incerc doar sa ma inteleg. Fericirea e doar in inima mea si nu in alta parte. Linistea, pacea e tot in interiorul meu. Am suferit prea mult. Ajunge! Nu mai vreau minciuni. Stiu ca ma pot baza doar pe mine insumi . Viata e grea, mai ales cand constientizezi cat de perfizi si ipocriti sunt cei care-ti spun ca te iubesc. Cat voi rezista? Cat de puternica sau cat de slaba sunt?
Dorinte nu mai am. Poate ca m-am vindecat. Mereu mi-am dorit sa nu mai simt nimic si poate ca am reusit. Sau e doar constientizarea adevarului crud ?
"Doar pe tine te iubesc"- este cea mai sfruntata minciuna pe care am auzit-o vreodata. Dar faptele au spus si vorbesc despre altceva. Accept continuarea jocului? Accept perpetuarea minciunii? Daca da, pana cand?
Suferinta, durerea e un bun invatator care-mi spune : "Ai incredere doar in tine. Ajuta daca poti, dar nu te lasa iar pacalita de cuvinte amagitoare". E un om atat de perfid? Chiar are un caracter machiavelic? Adevarul e ca nu-l cunosc, iar dupa cate am vazut , inclin spre da. Ce urmareste? Sunt mai multe variante posibile care trebuiesc analizate.
Una ar fi:"tine-ti dusmanul aproape".
Alta -razbunarea, pentru tot ce am zis.
Curiozitatea- poate fi si ea o varianta.

Experimentul, dupa care barfitul pe la colturi cu cele doua bune "amice", doar la asta se pricepe cel mai bine.
Lista trebuie continuata."

Asa gandea Crina Constantinescu cautand pe calculator date despre Vasile Cernat, cand simte o lumina puternica. Priveste spre fereastra si zareste o sfera de lumina alb-galbuie in aer. Privind-o are senzatia ca este hipnotizata de acea sfera din care ies patru brate tot de lumina, in forma de cruce. Sfera din mijlocul crucii devine din ce in ce mai alba si o vede cum pulseaza ca o inima. La un moment dat din ea izbucnesc raze de lumina in toate culorile curcubeului. Crina e fascinata de frumusetea acelei sfere si simte ca ochii o dor de atata stralucire, iar o voce launtrica ii sopteste sa nu mai priveasca ca o sa ramana oarba. Vrea sa asculte acea voce, dar acea lumina o atragea intr-un mod misterios, incat ar fi dorit sa zboare spre ea si sa se topeasca in acea sfera. Ochii o dor ingrozitor si intoarce privirea, iar dintr-o data numai vede nimic. Isi pune mainile la ochi intrebandu-se: " Doamne, ce se intampla? Ce a fost asta?"
Se freaca la ochi, ii deschide, dar, iar nu mai vede nimic, decat o mare de intuneric. Dupa un timp incepe sa vada luminite verzi si vederea ii revine.
Daca nu m-ar durea ochii as spune ca totul a fost ireal, dar nu inteleg ce a fost. Atatea lucruri inexplicapile mi se intampla in ultimul timp.. De ce oare? Si visele acelea care se tot repeta, cu femeia si fiul ei care se ineaca si eu nu pot sa-i salvez. Ce semnificatie au?
Nu, nu trebuie sa mai ma gandesc, fiindca am sa o iau razna daca mai dau importanta acelor lucruri. Mai bine ma concentrez pe altceva."
Priveste pe ecranul calculatorului si sterge numele lui Vasile Cernat spunand:" Am alte lucruri mult mai importante, decat sa pierd timpul urmarind un om care joaca teatru si-mi spune minciuni. Chiar atat de naiva ma crede?
Trebuie sa fiu tare. Destul ca altii vor sa ma distruga, nu trebuie sa mai ma autodistrug si eu. Oricum, simt ca e ceva in mine care tinde spre autodistrugere. Parca un demon interior ma chinuie si nu ma lasa deloc linistita. O sa fiu capabila sa-mi exorcizez propriul demon? Oare gnosticii aveau dreptate cand spuneau ca mai este o cunoastere neaccesibila omului de rand? Lumea asta materiala a fost intr-adevar creata de Demiurgul cel rau ?
In om exista un virus demonic? Creatorul omului nu e Dumnezeu care credem noi, ci celalalt? E o nebunie ceea ce gandesc, dar daca e adevarat ce spun ei? Lucifer e regele si stapanul acestei lumi?
Ei ma cauta. Ii simt."

Crina se ridica de la birou si se duce la oglinda. Se priveste si se intreaba:
"Cine sunt eu?"
Isi priveste ochii si observa in ochii ei alti ochi. Se sperie si fuge din fata oglinzii.
"Doamne! In mine mai e o fiinta. I-am vazut ochii. Acei ochi nu erau umani, ci erau tare ciudati.
Sunt posedata? De cine?
Nu, nu trebuie sa-mi fie frica. Mai trebuie sa vad odata acei ochi".
Se apropie de oglinda se concentreaza puternic privindu-si ochii, dar nu se mai intampla nimic.
"Deci, te joci cu mine. Nu vrei sa te mai arati. Bine."
Dintr-o data chipul ei dispare din oglinda.
"Dumnezeule! Asta ce mai e? Acum am devenit invizibila?"
 Se pipaie.
"Da. Eu sunt aici, dar oglinda nu-mi mai arata chipul. E o nebunie ce mi se intampla. Totusi sunt aici. "
In oglinda apare conturul propriului corp si vede cum ceva ca o materie fluida umple acel contur si cum imaginea ei apare complet.
"Nu, asta a fost prea de tot. M-am dematerializat si materializat la loc. E o nebunie! Ce se intampla Doamne cu mine?
Nu, nu trebuie sa-mi fie frica indiferent ce ar fi? Oare gnozele lui Valentin,Basilides,Marcion,Mani, ... au spus adevarul? Mai exista o cunoastere ascunsa? Incep sa cred ca da
"Sunt o sămânţă înmiresmată de Lumină,
Aruncată într-o pădure deasă cu spini.
O, ia-mă şi culege-mă!
Du-mă acasă la recolta Legii Sfinte,
În grânarul Luminii."
Asa spunea Mani.
 Sunt doua variante: Ori sunt nebuna si am halucinatii, ori cineva vrea sa-mi arate alta realitate. Gnozele spun ca lumea materiala este o iluzie, la concluzia asta am ajuns si eu. Deci, cineva se joaca cu mine.Ma manuieste cum vrea, ca pe o marioneta. Cine e papusarul? Ce vrea de la mine? Cel din umbra poate fi din partea luminii sau din partea intunericului. Cum aflu? Cum? Eu acum m-am ratacit sau m-am trezit?
"Cauta si vei gasi", da, o sa caut raspuns la intrebarile care ma framanta, care ma chinuie si nu ma lasa sa dorm. Ei au raspunsuri la intrebarile mele si stiu ca intr-o zi ne vom intalni pentru ca asa este scris in destinul meu. Si mai stiu ca intr-o zi cineva

ma va ucide. Nu-mi este frica de moarte, ci pentru mine ea este salvarea, eliberarea de chinul ignorantei in care ma zbat.
Fiecare om isi duce propria cruce, numai ca a mea e prea grea si simt ca ma prabusesc sub povara ei."
Mariana Cernat priveste cerul innorat gandindu-se: "Da, o iubeste. Acesta este adevarul. De mine si de copilul nostru nu s-a ingrijorat niciodata. Dar de ea.....
Si cand ma gandesc ce griji imi faceam eu pentru el.....,iar el isi face pentru ea. Ciudata e viata!
De ce un barbat ar pune pe facebook pozele altei femei si nu pe ale sotiei, ale lui, sau al copilului?
Eu cred ca numai acest gest spune mult. Dar cum poate sa fie atat de nerusinat? Femeia asta e maritata.
Dar cand omul e indragostit pana peste urechi numai judeca. Dragostea ii ia mintile.
Acesta este adevarul crud: sotul meu e indragostit.
M-am convins ca pe ea o iubeste, chiar mai mult decat pe propriu fiu.
Asta e! Vorba lui Olga, mai bine il las in plata Domnului, sa fie liber si sa faca ce vrea. Dragoste cu de-a sila nu se poate. Nu poti face pe nimeni sa te iubeasca.
Daca el asta simte, nu are decat sa-si tatueze numele ei si pe frunte.
Daca considera ca femeia asta este fericirea lui, atunci trebuie sa-mi gasesc si eu fericirea .
Adevarul e ca nu-i poti comanda inimii. Sentimentele sunt sau nu sunt
Greseala mea a fost ca m-am indragostit de el si l-am iubit prea mult. Mult prea mult...."
.....
Dupa o saptamana Mariana era in cladirea unde se tineau acele conferinte interesante. Ajunsese inaintea Olgai si privea pe fereastra cerul si tremurul usor al brazilor in bataia vantului.
_Buna, Mariana. Ma bucur ca ai venit.
_Buna, Olga. Nu puteam sa lipsesc. Am fost incantata data trecuta.
_Mi se pare mie sau esti putin trista.
_Am avut un vis ciudat. Vedeam un pod urias zidit din blocuri mari din piatra care se intindea peste o apa si peste o strada pe care mergeam eu. Dintr-o data l-am vazut cum s-a prabusit in fata mea. Ma gandesc ca asa cum s-a prabusit acel pod in vis, tot asa si in realitate s-a prabusit credinta si increderea mea in Vasile.
Aveam atata nevoie de iubire, de dragoste, si el mi-a dat minciuni si tradari.
Am crezut cu toata fiinta mea in iubire, in puterea dragostei, dar acum am invatat ca iubirea nu este in celalalt, ci doar in mine.

_Ti-am spus ca aceasta lovitura , in realitate, este o lectie de viata.
_Crezand in iubire nu am descoperit fericirea, ci abisul dezamagirii si suferintei. M-am prabusit in prapastii adanci si intunecoase . Am cunoscut tenebrele si intunericul, dorindu-mi moartea.
Atunci cand ai aparut tu ma gandeam sa ma sinucid.
_Nu, nu pot sa cred ca ti-a trecut asa ceva prin cap.
_Asta vroiam sa fac, dar cerul s-a indurat de mine si mi te-a trimis. M-am ridicat si m-am trezit la realitate. Durerea, suferinta m-au purificat. Am devenit o femeie care numai crede in vorbe, in aparente, ci doar in fapte.
Acum sufletul meu este plin de cicatrici in urma razboiului cu mine insumi. Am reusit sa inving demonul fricii de a fi singura si demonul atasamentului fata de sotul meiu. Numai cred in nimeni si in nimic, decat in forta si puterea binelui. Toata viata, sotul meu a fost un barbat usuratic, ahtiat dupa celebritate, bani, distractii si femei. Acum se invarte in cercul unei tinere scriitoare cu un talent indoielnic, aroganta, vulgara, dar plina de sine si de bani.
_Ea este amanta?
_Nu. Prietena ei, o nimfomana cu nasul si gura mare si la propriu si la figurat. Ii zic nimfomana fiindca isi inseala barbatul nu numai cu sotul meu, dar si cu altii. E o femeie care-i place sa fie in centrul atentiei si daca apare una mai tanara si mai frumoasa crapa de invidie. M-au distrat tare mult comentariile ei la un concurs de frumusete. Si-a dat pe fata toata rautatea si invidia. Cele doua bune prietene seamana foarte mult. Sunt doua mari scorpii barfitoare si mahalagioaice de prima clasa.
Sa te fereasca Dumnezeu sa intri in gura lor, ca te fac ca la usa cortului. Degeaba au studii inalte si isi etaleaza diplomele, fiindca au un vocabular de maidan si comportament de animale in calduri..
Am vazut ca barbatii care se invart in jurul lor le trateaza ca pe niste carpe, doar sotul meu le vede dive.
_Orice barbat indragostit isi vede femeia pe care o iubeste ca pe o zeita. Asa si cu sotul tau.
_Ai dreptate, Olga. Cand esti indragostit, pana si defectele ti se par calitati la omul pe care-l iubesti.
_Dragostea intuneca ratiunea omului. Relatia lor dureaza de mult?
_De vreo trei ani. Relatia lor nu mai este un secret pentru nimeni de multa vreme. Numai eu am aflat acum o sapatamana.
_Asa se intampla de obicei. Nevasta sau sotul inselat sunt ultimi care afla.
_Sotul ei nu banuieste nimic. Crede ca Vasile al meu este un bun amic, un prieten

de familie .
_Ai putea sa-i spui.
_De ce? De ce sa sufere si el cum am suferit eu? De ce sa sufere un om nevinovat din cauza unor mizerabili?
_Imi place cum gandesti, Mariana. De multe ori se intampla ca baieti buni, cuminti, muncitori , sa cada pe mana unor astfel de tarfe.
_Da, baiatul este asa cum l-ai caracterizat tu, doar ca a apucat pe mana unei usuratice care-l inseala cu toti care vor si, pe deasupra si cu unul care i-ar putea fi tata.
Uneori, ma intreb cum ar reactiona sotul meu daca viitoarea noastra nora ar avea un comportament si un caracter ca al iubitei lui?
_Cu siguranta nu i-ar conveni ca nora sa-i insele fiul. A venit Octav. Sa mergem.
Olga a luat-o de mana pe Mariana si s-au asezat pe doua fotolii de langa fereastra. Afara un fulger brazda cerul innorat si picaturi mari de ploaie siroiau pe geamul de langa ele. Cineva trage draperiile, stinge lumina , se aude o muzica lenta si pe scena intr-o lumina difuza apare Octav insotit de un barbat in varsta, un renumit profesor universitar, care incepe sa vorbeasca despre cultura egipteana.
In timp ce povestea despre civilizatia care a zamislit o cultura spirituala stralucitoare pe care grecii si romanii o admirau, pe un ecran se derulau imagini din Egipul antic. Acele imagini aratau temple, piramide, obeliscuri....simboluri.
Pune un accent deosebit in expozeul sau pe arta egipteana care avea un profund caracter religios. Imaginile care se derulau aratau desene ,picturi, in culori vii, de pe peretii mormintelor, templelor.
Cand expunerea s-a terminat Mariana ii spune Olgai:
_Intr-adevar arta egipteana a fost magica si mitica.
_Daca nu cunosti miturile, simbolurile, nu ai cum sa intelegi.
_Da, trebuie decriptata pentru a ajunge la esenta ei magica si mitica.
-Vad ca te-a fascinat .
_Da, mi-a placut mult.
Fulgerele brazdau cerul si un tunet se aude in departare. Vasile Cernat sta in fata calculatorului si zambea.
Avea pe fata o mina satisfacuta. Jocul ii reusise din plin. Punct ochit, punct lovit, doua dintr-o lovitura. Premeditase totul. Stia ca sotia lui va veni acasa si lasase intentionat mesajul celeilalte la vedere. Era un tip inteligent caruia ii placeau jocurile.

"Nevasta mea in ultimul timp face ce vrea. De, este o femeie emancipata. Mancare numai face, fiindca ea e la cura, si de mine nu-i pasa, de spalat ii este lene sa bage si rufele in masina, sa le bag eu, ca ea are alte prioritati.
Asa ca i-am facut-o. Sa o vad acum ce face, cum reactioneaza. Sa vad daca mai ma iubeste sau nu. Geloasa a fost toata viata si mereu mi-a facut scandal ca ma uit dupa una, dupa alta. Doar sunt barbat si ce este frumos si lui Dumnezeu ii place, nu?
Hm, ii arat eu ei. Trebuie sa o imblanzesc pe scorpia de nevasta-mea. Pana acum am fost barbat de casa. I-am curatat ceapa, morcovul i l-am taiat, am facut piata, am dus gunoiul, am batut covoare, am dat cu aspiratorul..... Am ajuns eu femeie in casa, pentru ca doamna mea, ba are programare la salon, ba la dentist, ba la ginecolog, ba la dracu in praznic.... M-am saturat! Imi ajunge! Cine dracu m-o fi pus sa ma insor, sa-mi iau napasta pe cap? Nu stie decat sa zica: "Vasile, ai facut ceaiul? Vasile, e gata cafeaua?
Vasile, imi trebuie bani. Vasile nu mai avem ceapa, nu mai avem carne.
Vasile, trebuie sa mancam ecologic, nu te duci tu la tara sa pui niste ceapa, rosii, usturoi,.....Stii, eu nu pot sa vin cu tine la tara, fiindca am o intalnire cu niste colege."
Si eu ma duc , unde zice ea. Dar, acum s-a terminat! Gata!
Cealalta care-mi scrie ca ma iubeste e o nebuna si jumatate. Auzi, ca ma iubeste, dar nu vrea sa ma vada.
Cum vine, frate asta, ca eu nu inteleg nimic? E clar ca e dusa rau cu capul. Ei, dar mesajele ei de iubire sunt ale naibii de bune pentru a o oftica pe a mea nevasta. Tot zice ea ca sunt un fustangiu, macar sa-i arat ca sunt.
Daca vreau in fiece seara gasesc una. Nu e greu deloc . Lumea e plina de femei dornice de partide de amor . E deajuns sa intru intr-un club ca gasesc nu una ,ci zece.
Sunt baiat destept ! Cum ziceam, doua dintr-o lovitura. O oftic pe nevasta-mea si scap si de nebuna sa-mi mai scrie. Ii spun ca a dat a mea nevasta de mesajul ei si mi-a facut un scandal de au auzit toti vecinii. Oricum ma plictisisem de ea. Daca o relatie nu evolueaza, nu duce la nimic, la ce bun sa o continui?
Bravo,Vasile! M-a facut mama destept!"
"Sa nu fi citit mesajul pe calculator? A trecut o saptamana si nu zice nimic. De ce? Ori nu l-a citit, ori l-a citit si nu-i pasa. Pai, daca nu-i pasa, atunci, inseamna ca are ea pe vreunul. Sa aiba Mariana mea un amant? Nu, nu se poate. Ea nu e ca celelalte femei. Dar, naiba stie! Orice sac isi gaseste petecul. Te pomenesti ca are vreunul," asa gandea Vasile Cernat, cand pe usa intra sotia lui vorbind la telefon.

"Da, Octav. Da. Ne intalnim joia viitoare".
-Ia asculta nevasta, cine-i Octav asta?
_E un om deosebit.
_Deosebit? Cum adica? Fii mai explicita.
_Cum sa-ti spun?
_Spune odata femeie, cine-i individul?
_De ce tipi la mine?
_Cum sa nu tip, cand tu ai un amant?
__Ha-ha-ha! Eu am amant? Dar tu crezi ca eu sunt ca tine? Crezi ca nu am vazut ca ai o tarfa de doua parale?
_Care tarfa?
_Oi fi avand mai multe. Dar eu am vazut pe una care-ti scrie ca te iubeste, ca te adora ca pe un zeu.
_Da, vezi, ea ma adora ca pe un zeu, iar tu ma tii ca pe un sclav. De asta, noi barbatii, ne ducem dupa altele, fiindca nu suntem apreciati de neveste.
_Cum iti scria toanta aia? Sa-mi amintesc. A, da: "Tu esti singurul om pe care l-am iubit.....Te acoper cu o ploaie de sarutari....Te iubesc, iubire...."
Nesimtita ordinara.Cum isi permite sa-ti zica asa: "Majestate, te iubesc."
_Dupa cum ai vazut e atat de indragostita de mine ca ma vede ca un rege, ca un zeu. Ea ma apreciaza, pe cand tu ma vezi un destrabalat, un afemeiat.
_Si ce, nu esti asa?
_M-ai vazut tu cu vreuna in pat? Nu am voie sa glumesc cu nimeni, ca tu crezi ca toate se pun cu fundul in sus la mine.Vrei sa stii adevarul?
-_Bineinteles.
_Dar nu te superi?
_Nu.
_Bine, tu ai vrut-o. Ma duc prin cluburi, ma fac ca nu stiu sa dansez si invit una care-mi place, sa ma invete. Ma dau pe langa ea, o invit la o cafea, sampanie si alte alea, si dupa aceea stii ce urmeaza.
 Le-am facut un site celor de la Ramada si mi-au dat un abonament gratuit pe un an, fitness, sauna si jacuzzi. Am si camera gratuita ,tot un an. Ma duc acolo, gasesc femei si ma destrabalez cum vreau. Si nu numai cu una, doua, trei. Imi place sa fiu inconjurat de mai multe, sa am harem.
_Ce te uiti asa la mine?
_Cred ca minti. Spui asta ca sa ma enervezi.
Vasile se intoarce cu spatele la ea si zambeste gandind:" .Femeile astea! Cand le spui adevarul niciodata nu te cred."

Mariana era in cada si se juca cu spuma cand Vasile intra in baie. O priveste lung si zice:
_Arati ca o sirena care iese din valurile marii. Se apropie de ea si ii priveste sanii mari acoperiti de spuma.
Stii ce mi-a placut cel mai mult la tine?
_Nu, nu mi-ai spus niciodata ce te-a atras.
_Astia. Si ii atinge usor un san . Il mangaie inlaturand spuma si se apleaca sarutandu-l tandru.
_Te rog, inceteaza.
_Nu vreau, si intra in cada peste ea.
_Puteai macar sa te dezbraci.
_Vreau sa o faci tu. Dar incepe cu pantalonii ca explodez.
Dupa sarutari, imbratisari si amor in cada Mariana zice:
_Doamne, cum arata baia noastra! Sper ca nu s-o fi dus apa la vecini.
_Nevasta, ai uitat ca stam la parter. Sub noi nu e decat beciul . E posibil sa se fi udat conservele tale, dar nu-ti fa probleme, face Vasile curat.
_Te ador, zeul meu.
_Vezi, ai invatat si tu ceva de la nebuna aia.
-Si nu ai facut nimic cu ea?
_Iti jur ca nu e amanta mea.
_Nu, doar tarfa ta.
_Mariana, doar pe tine te iubesc.
_Stiu ca ai vrea sa ma amagesc.
_Femeie, m-ai urmarit ca o pasare de prada.
_Pai, sa-ti vad noroiul in urma pe zapada.
_Esti tare schimbatoare.
_Cand vad ca umbli din floare in floare...
_De cat o femeie geloasa ca tine, mai bine singur pe lume.
Nu ti-am jurat iubire pentru totdeauna?
_Ai vrea sa inghit minciuna.
_Nevasta, iti jur pe icoana, pe Biblie, pe ce vrei. Tu esti singura femeie pe care o iubesc.
Adevarul era ca omul isi iubea nevasta, dar gelozia ii ratacise mintea Marianei si ii otravea sufletul.
Simte un mare dor si o durere in piept. Acea durere parca venea de undeva departe si ea o simte din ce in ce mai puternica.
Crina Constantinescu sta pe fotoliu cu capul sprijinit in palme gandindu-se: "Ma simt

atat de singura si ratacita in lumea asta. Ochii ma dor, vederea mi se incetoseaza, iar capul simt ca vrea sa plesneasca. Ii simt cum umbla prin creierul meu. Strica si repara. Ma simt un robot umanoid care deschide gura, atunci cand ei apasa pe buton. Urasc asta! Prefer mai bine moartea. Omul e doar o marioneta manuita de forte din umbra, iar libertatea e doar o iluzie. "
Inchide ochii si pe ecranul mintii apar imagini, simboluri, semne ciudate, secvente, amintiri.
"Doamne, cine sunt? Daca sunt manipulata de fortele Intunericului? Daca o sa descoper ca ei sunt, atunci o sa ma ucid cu propriile maini."
Inchide ochii si vede ca prin vis cum din mainile ei ieseau valuri de energie, fluide albicioase.
Vise, premonitii, simboluri, stele, intalniri cu sfere de lumina, decorpolarizari, calatorii astrale, abisuri, tenebre, flacari, demoni, extraterestri, Iisus, trandafiri galbeni, Fecioara, cruci, omul cu ochi galbeni care-i citeste din manuscrisul vechi de mii de ani:"In om sunt forte latente care se vor activa la o anumita data si demonii vor iesi la suprafata".
Batranul care o ajuta sa vizualizeze energiile din Egipt,Tibet, Mexic, Bucegi...spunandu-i:"Atata timp cat energiile lor vor dainui oamenii nu vor fi liberi".....
Vocea care-i spune: "Codul tau de acces este...", "Steaua ta e langa....."
Scolile cerului, profesori, maestri, experiente, energii, razboi, durere, moarte, sange, suferinta, cutremure, inundatii, haos, oameni transformandu-se in demoni.... Toate acestea trec ca un flash prin mintea ei.
Din ochii Crinei lacrimi incep sa curga .
"Cine sunt? Ce se intampla cu mine? Ma simt ca o lumanare care e gata sa se stinga in intunericul care ma inconjoara. Spiritul Adevarului lumineaza-ma! Fecioara apara-ma! Doamne ajuta-ma, ca tare rau m-am ratacit!"
Stelele straluceau peste cerul negru-albastru. O muzica lenta se auzea in surdina si camera unde era Mariana Cernat era luminata doar de razele reginei noptii.
Demonul geloziei o imboldeste sa caute iar prin mesajele sotului. Citeste ce-i scria cealalta:
" Sufletul meu drag, as vrea ca iubirea mea sa te ocrotească, sa-ti dea forta, putere si energie.
As vrea ca dragostea mea sa-ti dea incredere, siguranta, sa-ti aline dorurile si sa-ti vindece ranile. As vrea sa te pot privi, mangaia si saruta.
As vrea sa simt atingerea mainilor tale .....Cat as vrea sa-ti pot atinge parul,sa-ti aud vocea, sa te imbratisez si sa ma cuibaresc la pieptul tau. Uneori as vrea sa pot face o magie si sa ma transform intr-o raza a soarelui pentru a te mangaia, intr-o

picatura de ploaie pentru a te saruta sau intr-o adiere blanda de vant pentru a te imbratisa. Fara tine,iubire, ma simt atat de pierduta si ratacesc la intamplare negasindu-mi locul. As vrea sa-ti pot spune cat de mult te iubesc, iubirea mea, privindu-ti ochii, dar incep sa cred ca nu esti decat un vis al mintii si inimii mele. Oare existi cu adevarat? Oare te voi intalni vreodata?....."
Se aud pasii sotului. Mariana inchide repede laptopul si se urca in pat gandindu-se:" E ceva ciudat in mesajele astea. Pare-se ca nu s-au intalnit. E vorba de alta femeie si nu de cea care credeam eu. Cate naiba sunt?"
Vasile intra in camera spunand:
_Draga mea, nu a curs nici macar un strop de apa in beci. Dar ce miroase asa de bine? Ai facut vreo prajitura?
_Eu sunt prajitura.
Vasile se apropie de Mariana care era imbracata intr-o camasa de noapte rosie, vaporoasa si foarte scurta.
_Cu ce ti-ai dat? Miroase a vanilie de la o posta.
_E o crema de corp de la Avon. Nu vrei sa-ti fac un masaj, iubire?
-O! Nu te mai recunosc, nevasta! Ce se intampla cu tine?
_Azi am fost la o conferinta a unei asociatii culturale unde lider este Octav.
_Si care a fost tema?
_S-a vorbit despre cultura egipteana, iar intr-una din imagini aratau cum vestalele din templu lui Isis ii initiau pe barbati in arta dragostei.
_Pe vremurile acelea se faceau adevarate orgii in temple.
_Presupune si tu ca eu sunt o vestala.
_Incepe sa-mi placa ce spui. Tipele cu care ma duc la hotel se joaca de-a pisicile, asistentele, tortionare, vampirite, diavolite....
_Vad ca vrei sa ma enervezi, dar nu tine.
Vasile se tranteste in pat razand, iar sotia il priveste languros si cu miscari lascive vine langa el si ii desface nasturii de la camasa, cureau, pantalonii, lasandu-l in costumul lui Adam. Isi pune crema de corp in podul palmei si incepe sa-l maseze foarte usor de la degetele picioarelor pana la cap. Isi plimba mainile mangaindu-l pe tot corpul si din cand incand il saruta.
_Nevasta, nu stiam ca te pricepi atat de bine la masaj erotic.
_Azi am invatat. Iti place?
_Cui nu i-ar place? Vasile gemea de placere la atingerile delicate ale mainilor, parului si buzelor Marianei.
Femeia deseneaza cu varfurile degetelor cercuri concentrice pe abdomenul sotului, il mangaie cu parul ei si-l saruta pe buric continuand in linie dreapta pana la barbie.

Se opreste si ii prinde usor intre dinti buza inferioara .... Omul nu mai rezista o imbratiseaza si fac amor. Intr-un final adorm zambind si epuizati unul in bratele celuilalt mangaiati de razele lunii.

In acelasi timp Crina sta si privea stelele gandind:

"Sufletul meu rataceste prin intuneric si nu gaseste drumul spre lumina. Dezamagiri, deziluzii, toate se napustesc asupra mea ca niste fiare .

In ce abis am coborat si nu mai pot urca? De ce cuvintele dor, ma ard, ma otravesc, ma ranesc, suflete?

Da, am gresit al naibii de tare.

Am gresit ca am iubit?

Iubirea poate fi o greseala?

Am iubit fara sa vad, fara sa ating. Am iubit cu sufletul, cu inima, un vis, o himera. Un gand imi spune:"Uita! Renunta!"

Altul zice: "Iubirea din inima si sufletul tau nimeni nu ti-o poate lua. Iubeste in tacere, dar nu renunta la iubire, fiindca altfel esti pierduta."

Roata mereu se invarte. Totul se repeta. Undeva gresesc, dar sunt prea oarba sa vad unde. Ma zbat in intunericul din mine dorind sa ajung la lumina. Da, marea mea greseala e atasamentul.

"Drumul spre iad e pavat cu intentii bune". Da, e adevarat lucrul acesta. Acum devin constienta de adevarul acesta.

Da,am gresit.

Repet greseala luciferica, vreau sa fac bine contra vointei celuilalt. Oare ma cunosc in totalitate? Simt ca am nevoie de o purificare, sa ma spal de tot praful, de tot noroiul, sa indepartez ceata lumii care nu ma lasa sa vad adevarul. As vrea sa ma pot detasa de minte, de trup, de emotii, de sentimente, de ganduri. As vrea sa pot transcede toate dorintele, durerile, sperantele, problemele, grijile. As vrea sa privesc totul cu inocenta si detasare. O sa reusesc?

"Totul curge, totul trece, nu are rost sa-ti faci griji, probleme. Priveste totul cu detasare ca si cum nu tu ai fi implicata. Incearca! " asa-mi spune un gand.

Am gresit, Doamne, si imi pare rau. Ajutorul meu esti tu. Sunt doar un simplu om si nu pot sa ma lupt cu Intunericul, singura, fara al tau ajutor. Puterea, forta si lumina de la tine vin. Acum, din aceasta experienta inteleg, ca din nefericire oameni sunt manipulati din umbra de influente demonice bine mascate "de bune intentii".

Cred ca nu am dreptul sa intervin in viata nimanui si cel mai bun lucru este tacerea. In orice rau este si o parte buna, iar partea buna este ca incep sa vad unde gresesc.

Te rog, Doamne, trimite Spiritul Adevarului sa ma lumineze!"

"Adevarul este o arma foarte puternica, dar multi oameni prefera minciuna. Intamplarea joaca un rol important in universul uman, dar de multe ori cadem in capcana erorilor. Intotdeauna despartirile sunt triste, dar, uneori sunt necesare. Vine un timp pentru toate. Un timp pentru dragoste, un timp pentru durere, un timp pentru iubire.....

As vrea sa pot judeca limpede, la rece. De ce nu sufar? Mi-am pierdut capacitatea de a suferi?

Nelinistea cautarii a pus stapanire pe al meu suflet si pe intreaga mea fiinta. Ma zbat in ignoranta, dorind sa ajung la lumina si sa inteleg ce se intampla cu mine. Oare ciudateniile care mi s-au intamplat au facut parte dintr-un delir, sunt semne de schiziofrenie sau altceva. E mult mai simplu sa-mi pun singura o boala psihica decat sa ajung la adevar. Daca privesc in jur realizez cu tristetete ca majoritatea oamenilor sunt atinsi de nevroza."

Mintea Crinei lucra neincetat si nu putea sa o opreasca, intra intr-un vartej si simte ca se scufunda intr-un abis insondabil. Unde de mister o inconjoara si incearca sa vada in timp forandu-l cu insistenta. Zeci de variante posibile, nenumarate probabilitati incalculabile vede cu ochii mintii. Imagini, nume, locuri, emotii puternice o cuprind, explorand, sondand si examaminand viitorul. Devine constienta ca nu poate sa schimbe nimic. Isi revine si priveste buimaca in jur. Totul durase doar o fractiune de secunda.

"Pot sa vad imagini din viitor. Cine sunt?" Si lacrimi ii inundara obraji.

„Din fragedă tinereţe, noi oamenii stăm legaţi într-o peşteră. Nu putem întoarce capul în spate, ca să vedem intrarea, ci suntem nevoiţi să privim peretele interior al peşterii. În afara peşterii arde un foc care îşi proiectează lumina în interior, prin portalul intrării. Între foc şi portalul intrării trec pe rând tot felul de lucruri: acestea sunt ideile. Umbrele lor, care constituie lumea aparenţelor, sunt proiectate pe peretele înalt din fundul peşterii. Oamenii încătuşaţi ai peşterii consideră aceste imagini-umbre drept realitate. Ei polemizează despre originea şi scopul acestor imagini şi sunt de părere că ştiinţa este cea care trebuie să cerceteze aceste imagini-umbre. Dacă vreunul din ei şi-ar rupe lanţurile şi ar putea părăsi peştera, ar fi în stare să vadă el însuşi lucrurile şi în locul umbrelor, ar putea contempla realitatea.”(Platon)

"Da, din nefericire vedem doar umbrele, doar aparentele. Dar ce se ascund in spatele valului? Sunt capabila sa ridic valul? Oare ceea ce mi se intampla e o realitate pe care omul obisnuit nu o poate percepe? Eu am reusit sa rup lanturile si am evadat din pestera? Am dus atatea lupte cu mine isumi, incat pana la urma am cedat. Eu cea veche am murit, iar azi o noua fiinta renaste. Traiesc intr-o lume a

aparentelor, intr-o lume in care totul e desertaciune si vanare de vant.
Nu mai are niciun rost sa incerc sa ma prind de ceva, ci merg inainte impreuna cu valul.
Viata, temnita asta in care sunt m-a ajutat dupa multe razboaie sa vad, sa simt gratia divina."
Asa gandea Crina privind o ploaie de meteoriti.
Incep sa cred ca multe femei sunt nebune, gandeste Vasile Cernat, in drum spre casa. Dar pe toate le intrece in nebunie Crina, o fosta colega din scoala generala. Ea imi trimitea acele mesaje, dar acum nu a mai scris nimic. Te pomenesti ca nebunei i-a venit mintea la cap. M-as mira! Am vazut ca a mea nevasta iar a cotrobait prin mesajele mele, dar din nefericire nu a mai gasit nimic, ca cealalta a amutit. S-o fi indragostit de vreun spirit si am scapat, ca tot imi spunea ca lumea noastra e supravegheata de la inceputuri de spirite inalte si ca alte civilizatii mult mai evoluate ne monitorizeaza in permanenta, si ca ei au provocat mutatiile genetice stramosilor. Mai zicea nebuna asta ca omul e un program si ca ea a reusit sa vada materia noesica, enisica si supernisica si ca gandurile omului nu sunt in creier, ci intr-un camp electromagnetic si ca de multe ori gandurile nu sunt ale omului, ci ale altora (spirite, demoni). Nu ca femeia asta, chiar e pe alta lume. I-am spus, frate, sa se duca la un psihiatru, ca spune doar tampenii. Multi nebuni sunt pe lumea asta!
In universul feminin gasesti tot ce vrei si ce nu vrei: blonde, brune, satene, roscate, inalte, scunde, grase, slabe, inteligente, proaste, bune, rele, vesele, triste, cicalitoare, sclifosite, nebune.....
Nu mai ma gandesc la femei ca incep sa devin misogin. Adevarul e ca eu am avut noroc de o femeie cuminte, inteligenta, putin geloasa, iar de cand se duce la conferintele acelea a devenit experta in arta amorului.Tare sunt curios ce-i mai trazneste prin minte acum.
Vasile deschide usa si simte un miros de parfum. Intra in camera si acum intelege de unde venea mirosul. In sufragerie erau aprinse in forma de cerc multe lumanari parfumate. In mijlocul cercului pe o masuta frumos aranjata erau doua tacamuri, doua pahare de cristal pentru sampanie, trei lumanari aprinse intr-un frumos suport din argint pe care-l cumparase de la Paris si un aranjament floral din trandafiri galbeni.
Din bucatarie se aude vocea Marianei:
_Ai venit, regele meu?
Mariana apare cu un platou plin de bucate aburinde, iar Vasile zambeste. Era imbracata intr-o rochie alba, simpla, scurta si foarte decoltata lasandu-i sanii mari

jumatate pe afara.
Pune platoul pe masuta si sotul nu rezista tentatiei de a o mangaia .
_Nu vrei intai sa gusti din ce ti-am pregatit?
_Miroase tare bine.
_E foarte bun. Azi am incercat o noua reteta .
_Si tu esti buna si parca esti alta femeie de la un timp, si se apropie sarutand-o intre sani.
_Te rog, se raceste.
_Bine, draga mea nevasta. Imi place cand ma rasfeti. De cand te duci la cursurile acelea nici nu te mai recunosc.
Barbatul savureaza delicatesele pe care le pregatise a lui nevasta. Femeia se ridica si vine cu o frapiera plina de gheata in care era o sampanie frantuzeasca.
_Iubito, sarbatorim ceva si eu am uitat?
_Sarbatorim inceputul unui nou stil de viata in doi.
_Hm, mi-ar place sa fiu mereu asa asteptat si rasfatat. Si eu m-am gandit la tine si ti-am luat ceva. M-am gandit ca se asorteaza cu costumul tau cel rosu pe care l-ai cumparat din Spania si cu bluza din Brazilia.
Barbatul scoate din buzunar o cutiuta mica rosie din catifea si i-o intinde sotiei spunandu-i:
_Sper sa-ti placa, iubito.
Mariana deschide cutiuta si-n interior era o pereche de cercei si un inel cu pietricele rosii.
_Multumesc, zeul meu drag. Sunt minunati. Si isi prinde cerceii, iar Vasile ii pune inelul pe deget .
_Ha-ha-ha! Tu chiar nu poti sa uiti de nebuna aia? Ai inceput sa folosesti expresiile ei. Acea femeie chiar e nebuna. Eu nici macar nu am vazut-o.
Gandeste-te si tu, daca aveam o relatie cu ea, crezi ca eram asa de naiv, incat sa las mesajele ei la vedere? Adevarul e ca am facut-o intentionat. Am vrut sa te fac geloasa si vad ca am reusit. Hai spune, nu ai suferit niciun pic?
Se apropie de ea si o saruta pe gat urcand in sus pana ii acopri buzele intr-o sarutare lunga si apasata.
Dupa care Vasile desface sampania, toarna in doua pahare si ii intinde unul sotiei spunand:
_Pentru un nou inceput, iubito! Te iubesc, dragostea mea.
_Pentru o casnicie perfecta, iubitul meu. Te ador, iubitul meu.
Mai multe picaturi de sampanie sar pe sanii Marianei, iar sotul se apleaca si soarbe acele picaturi.Incep sa-si smulga hainele de pe ei aruncandu-le de-a valma. Ea il

trage spre baie, convenind tacit ca se cerea un dus. Sub stropii de apa gurile lor se intalnesc lacome si trupurile se unesc pline de dorinta. Mainile le erau ocupate ,fiecare sapunind delicat corpul celuilalt,incat dusul lor semana cu un ritual de imperechere.
Corpurile le miroseau a fragi, iar dupa imbratisari,sarutari si amor nebun, acum erau in pat si se dezmierdau unul pe altul. La un moment dat Mariana ii zice:
_Vasile,ai ceva impotriva daca calculatorul pe care nu-l mai folosesti, il donez asociatiei culturale..?
_As fi vrut sa-l dau nepotilor, dar daca tu vrei neaparat...
_Nu te superi?
_Nu,iubito.
_Azi Olga mi-a dat o carte foarte interesanta.
_Da? Ce carte?
_Casatoria Perfecta. Asculta ce zice autorul:
"Dumnezeu, ca TATA, este ÎNTELEPCIUNE. Dumnezeu, ca MAMA, este IUBIRE. Dumnezeu, ca Tata, rezida în Ochiul Întelepciunii. Ochiul Întelepciunii se afla situat în spatiul dintre sprâncene. Dumnezeu, ca Iubire, se afla în Templul-Inima.
A iubi, cât de frumos este sa Iubesti! Doar sufletele mari pot si stiu Sa Iubeasca. Iubirea este tandrete infinita. Iubirea este viata ce palpita în fiecare atom asa cum palpita în fiecare soare.
Iubirea nu poate fi definita pentru ca este Divina Mama a Lumii; este ceea ce vine la noi când într-adevar suntem îndragostiti.
Iubirea se simte în strafundul inimii; este o traire încântatoare, este un foc ce mistuie, este un vin divin, un delir al celui care-l bea. O simpla batista parfumata, o scrisoare, o floare, stârnesc în adâncul sufletului teribile nelinisti intime, extaze exotice, voluptuozitate inefabila.
Nimeni n-a putut defini vreodata Iubirea; trebuie s-o traiesti, trebuie s-o simti. Doar marii îndragostiti stiu, realmente, ce este ceea ce se numeste Iubire.
Casatoria Perfecta este unirea a doua fiinte care într-adevar stiu Sa Iubeasca.
Ca sa existe cu adevarat Iubire, e nevoie ca barbatul si femeia sa se adore în toate cele sapte mari Planuri Cosmice.
Ca sa existe Iubire e nevoie sa fie o adevarata comuniune sufleteasca în cele trei sfere ale Gândirii, Simtirii si Vointei.
Când cele doua fiinte vibreaza în comun în gândurile, sentimentele si

volitiunile lor, atunci Casatoria Perfecta se realizeaza în cele Sapte Planuri de Constiinta Cosmica.
Exista persoane care sunt casatorite în planurile Fizic si Eteric, dar în cel Astral nu sunt. Altele sunt casatorite în planurile Fizic, Eteric si Astral, dar în planul Mental nu sunt; fiecare gândeste în felul sau; femeia are o religie si barbatul alta; nu sunt de acord în ceea ce gândesc etc. etc. etc.
Exista cupluri care au afinitati în lumea gândirii si a simtirii, dar sunt absolut contrare în lumea vointei. Aceste cupluri se cearta în mod constant, nu sunt fericite.
Casatoria Perfecta trebuie sa se efectueze în cele Sapte Planuri de Constiinta Cosmica. Exista cupluri care nu ajung nici macar pâna la planul Astral; atunci nu exista, nici macar, atractia sexuala; acelea sunt adevarate esecuri. Acest tip de Casatorii se bazeaza, exclusiv, pe contractul de casatorie.
Unele persoane duc o viata matrimoniala în planul Fizic cu un anumit consort, iar în planul Mental duc o viata conjugala cu un consort diferit.
Rar întâlnim în viata o Casatorie Perfecta. Ca sa existe Iubire, e nevoie sa existe afinitate de gânduri, afinitate de sentimente si de vointe.
Unde exista calculul aritmetic nu exista Iubire. Din nefericire, în viata moderna, Iubirea are miros de cont bancar, de comert si de celuloid. În acele camine unde exista doar totaluri si resturi, nu exista Iubirea. Când Iubirea pleaca din inima, cu greu se mai întoarce. Iubirea este un copil foarte morocanos.
Casatoria care se realizeaza fara iubire, numai pe baza de interes economic sau social, esueaza inevitabil.
Îndragostitii, adeseori confunda Dorinta cu Iubirea, si partea cea mai proasta este ca se casatoresc crezându-se îndragostiti. O data înfaptuit actul sexual, o data satisfacuta pasiunea carnala, urmeaza atunci dezamagirea, ramâne teribila realitate. Îndragostitii trebuie sa se autoanalizeze pe ei însisi înainte de a se casatori, pentru a sti daca realmente sunt îndragostiti. Pasiunea se confunda lesne cu Iubirea. Iubirea si Dorinta sunt absolut opuse.
Cel care într-adevar este îndragostit este în stare sa-si dea pâna si ultima picatura de sânge pentru fiinta adorata.
Examineaza-te pe tine însuti înainte de a te casatori. Te simti capabil sa-ti dai pâna si ultima picatura de sânge pentru fiinta pe care o adori? Ai

fi capabil sa-ti dai viata pentru ca fiinta adorata sa traiasca? Reflecteaza si mediteaza.
Exista o adevarata afinitate de gânduri, sentimente si vointe cu fiinta pe care tu o adori? Aminteste-ti ca daca acea afinitate completa nu exista, atunci casatoria ta în loc de rai, va fi un adevarat iad. Nu te lasa dus de dorinta. "Omorâti nu numai dorinta, ci chiar si umbra însasi a arborelui ispititor al dorintei." Iubirea începe printr-un fulger de simpatie încântatoare, se substantializeaza cu tandrete infinita, si se sintetizeaza în suprema adoratie.
O Casatorie Perfecta este unirea a doua fiinte care se adora absolut. În iubire nu exista planuri nici conturi bancare. Daca tu îti faci planuri si calcule, înseamna ca nu esti îndragostit. Reflecteaza înainte de a face marele pas. Într-adevar esti îndragostit? Fereste-te de iluzia dorintei. Aminteste-ti ca flacara dorintei devoreaza viata si ramâne, atunci, teribila realitate a mortii.
Contempla ochii fiintei pe care o adori, pierde-te în fericirea din lumina ochilor sai, dar daca vrei sa fii fericit, nu te lasa dus de dorinta.
Nu confunda, barbatule îndragostit, Iubirea cu pasiunea. Autoanalizeaza-te profund. Este urgent sa stii daca ea îti apartine în spirit. Este necesar sa stii daca esti pe de-a-ntregul în afinitate cu ea în cele trei lumi: ale Gândirii, Simtirii si Vointei.
Adulterul este crudul rezultat al lipsei de Iubire. Femeia cu adevarat îndragostita ar prefera sa moara decât sa adultereze. Barbatul care adultereaza nu e îndragostit
Iubirea este teribil de divina. Binecuvântata Zeita Mama a Lumii este ceea ce se numeste Iubire.
Cu focul teribil al Iubirii putem sa ne transformam în Zei pentru a patrunde, plini de maiestate, în amfiteatrul Stiintei Cosmice.

(Samael aun Weor, extras din Casatorie Perfecta, cap. "Iubirea")
_Draga mea, nu prea inteleg cu planurile alea, dar asculta ce zice Ionel Teodoreanu(Lorelei):
“Suntem două libertăţi. Dragostea noastră nu e umilinţă, e o mândrie. Nu vreau să te copleşesc, să-ţi limitez viaţa numai la mine. N-aş avea nicio bucurie să am alături de mine un prizonier. Nu-ţi cer decât dragostea ta. Aceea e a mea si numai a mea. N-o împart cu nimeni. Aşa cum nici tu nu vei

împărţi cu nimeni dragostea mea. Dar dincolo de dragoste eşti liber a trăi cum vrei.”

"Pe omul asta nu-l judec dupa ceea ce cred ca face, ci dupa ceea ce face in realitate, gandeste Crina privind pe monitor unele discutii ale lui Vasile.

Uneori ne lasam orbiti de emotii, de sentimente si nu suntem capabili sa vedem realitatea. Lumea este plina de aventurieri, fie barbati, fie femei, toparlani si toparlane. De as putea as ucide toate sentimentele care ma asalta, dar e bine? Oare nu ele sunt cele care ma fac om?

Ce poate sa umple sufletul omului de inflacarare, daca nu iubirea? De ce-l simt atat de departe de sufletul meu, de parca ar fi in alta galaxie? Da, are un caracter machiavelic, nu m-am inselat. Jocul s-a sfarsit, baietas! Nu l-as fi urmarit daca nu ma bantuiau acele vise. Orice om isi merita soarta. Iar el si-o merita din plin. Repede s-a aruncat in bratele vrajitoarei cu nasul mare. Nevasta lui o fi stiind? Eu doar l-am testat sa vad pana unde merge si atat. Nici macar nu l-am vazut si nici nu am de gand s-o fac vreodata. Nu suport prefacutii."

Dintr-o data Crina simte ca i se face rau. Pleaca de la calculator si se lasa jos pe parchet, rezemandu-se cu spatele de pat privind cerul prin fereastra deschisa. Avea ochii pe jumatate inchisi si o privire stranie a contemplarii interioare. Se simte obosita, fara pic de energie. Mintea ei seamana cu un val care se zbate si e purtat in largul unui ocean de curenti, de vanturi, de furtuni, intr-o mare bezna. Isi spune ca nu trebuie sa-i fie frica, ci sa priveasca in acel intuneric. Patrunde intr-un tunel intunecos la capatul caruia zareste o draperie alba formata parca din cristale de gheata. Reuseste sa treaca si da de altele din flacari verzi, violete, roze cu irizatii luminoase. O urgie de culori danseaza salbatic prin fata ochilor mintii. Se strecoara printre ele si vede scene din trecutul omenirii. Ritualuri in grote, pe varful muntilor, oameni sacrificati, sange, razboaie, iubire, ura, mii de ani intr-o fulgerare de imagini. Scene de-o ferocitate neimaginabila i se infatiseaza. Durere, suferinta, lupte, sange, voci care striga: "Sa nu uiti!"

Incearca sa exploreze mai bine unele momente din timp, ar vrea sa poata incremeni unele imagini, dar ele se deruleaza cu o viteza ametitoare si au o unduire vaga si usor ametitoare si schimbatoare. Cortinele timpului cad rand pe rand si vede imagini din prezent si viitor.

Zareste grupuri de oameni instruiti in centre secrete, unde li se inocula ideea mistica ca ei sunt alesi, ca sunt fiinte superioare si ca pot obtine de la viata orice.

Trece pintre unde, culori, fluvii ale timpului si imagini razlete din viitor i se infatiseaza. Iar isi doreste sa opreasca una din acele imagini, sa inteleaga, dar totul se desfasoara cu o viteza ametitoare. Viitorul isi derula in voie imaginile, ba intunecoase, ba luminoase intr-un univers fantomatic al miilor de probabilitati. Intr-una din imagini se vede pe ea singura cu un brat de trandafiri galbeni langa un piersic plin de flori.

"Oamenii in realitate sunt singuri ? Nu pot sa evit aceast intrebare", si un val de emotie pune stapanire pe sufletul ei, trezind-o la realitate.

Sopteste:

"Împovărată

de fructe uşoare pe buze
încununată
de mii de flori felurite
mândră
în braţele soarelui
fericită
de-o pasăre cunoscută
fermecată
de-o picătură de ploaie
mai frumoasă
ca cerul de dimineaţă
credincioasă

De-o grădină vorbesc
visez

Dar tocmai iubesc.

(Paul Eluard)

Mergea repede ca si cum ar fi vrut sa ajunga neaparat undeva. Isi dorea sa fie singura, sa planga incet, sa nu o vada nimeni si nici ea sa vada pe cineva. Vroia sa fie doar cu cerul, pamantul si Dumnezeu. Incepe sa ploua si incetineste pasul. Iubea ploaia. Intotdeauna o iubise si vroia sa o simta.

Era constienta ca facuse o pasiune pentru Vasile Cernat si se intreba cate alte femei se indragostisera de-a lungul timpului de el. Vocea lui calda, aproape feminina o cucerise. El era singurul om care-i facuse inima sa-i tresara si sufletul sa vibreze. Dar intre timp se intamplasera multe ...

" Simt ca se face o lumina in mine. Simt efectul purificator al ploii. Parca mi-a luat toate gandurile negre.

Orgoliu, trufia, vanitatea, egoismul, gelozia, vin de la intuneric. Uneori, nici eu nu sunt scutita de asaltul lor. Nu, nu trebuie sa fiu trista si nu are rost sa plang in zadar, fiindca lumina e mai puternica decat intunericul. Raul poate fi invins prin bine, frumusete si iubire. In mine exista o durere, dar si o bucurie, o retinere dar si un avant. O sete nebuna de libertate si fericire ma tot chinue. Mereu mi-am dorit sa fiu ca ceilalti oameni, dar stiam ca nu sunt ca ei. De multe ori ma simteam ca un mutant. Poate de aceea nu seman cu ceilalti oameni, fiindca eu visez la o iubire eterna, la o dragoste absoluta, si imi este dor de o lume buna, frumoasa, perfecta din alta galaxie. Sau poate ca dragostea m-a innebunit si am inceput sa o iau razna? Ce este dragostea?

Pentru mine ramane o mare taina, un mare mister. Ea te inalta la cer si tot ea te

coboara in abisul iadului. Face din tine ce vrea. Te suceste, te invarteste, te framanta, te dospeste, incat nici nu mai esti om. Cand iubesti esti purtat de val si forte mirifice necunoscute se joaca cu tine cum vor ele. Oare exista vreun om care sa nu viseze la iubire, la fericire? Nu cred. Dar cati au parte? Unii sunt norocosi, fiindca intalnesc fiinta cautata de la inceput. Altii cauta o viata intreaga si nu o gasesc. As putea spune ca eu am fost printre norocosi, dar au fost altii care s-au opus si drumurile noastre au fost paralele. De atunci am inceput sa fiu obsedata de neputinta si nu mai vedeam nicio iesire. Parca lucrez in intuneric si traiesc cu obsesia luminii si a lui. Uneori il urasc, fiindca il iubesc prea mult. Cred ca iubirea mea a fost mereu statornica, fiindca nu a fost implinita si stiu ca nici nu va fi vreodata.
Cat as vrea sa-mi improspatez sufletul, sa-mi bucur ochii si inima.Sa vad dealuri inverzite, ape limpezi, gradini , flori bucurandu-se de soare, copii zbenguindu-se....."
Un dor nebun de pribegie o face sa plece. Se duce in satul natal la casuta de pe deal. Era o casa construita nu dupa gustul ei, ci dupa al altora. Acum era in modificari, un adevarat santier. Privirea Crinei rataceste asupra peisajului dezolant. Totul parea parasit, pustiu. Iarba crescuse inalta si trandafirii fusesera cotropiti de ea. Buruienile crescusera libere printre flori. Se schimba, isi pune manusile si priveste florile, taie iarba.
Dupa ce a terminat se aseaza jos cu capul in maini si coatele pe genunchi . Se simte covarsita de o neliniste stranie. Nici ea nu intelege ce i se intampla. Inchide ochii si se roaga in gand:" Doamne, da-mi intelepciune! Calauzeste-mi pasii spre lumina si alunga intunericul. Cum buruienile au invadat forile, asa se intampla uneori si cu sufletul meu, sa fie asaltat de ganduri negative. Alunga-le, Doamne!"
Se ridica privind culorile minunate ale amurgului si intra in sera unde buruienile se luasera la intrecere cu rosiile, castravetii, ardeii ,vinetele....
Rosiile incepusesera sa se coaca, castravetii erau plini de rod, fasolea se ridicase pana in varful serei, iar capsunile agatatoare se catarasera si ele tot mai sus si coapte cum erau pareau niste flori rosii. A smuls buruienile, a sapat si l-a sfarsit parca toate zambeau fericite . Cand a terminat se inserase de-a binelea. Greierii taraiau si broastele faceau un adevarat concert. O adiere de vand aduce miros de flori si de capsuni. Regina noptii isi desfacuse florile si umpluse aerul cu parfumul sau. Se indreapra spre livada, unde visinii pitici erau plini de fructe dulci-acrisoare, merii, prunii si caisii isi lasasera crengile pana la pamant, pline de rod. Mirosea a flori de fan, iar Crina se aseaza in iarba privind cerul. De cate ori privea stelele cu ea se intampla ceva curios. Simtea ca e alcatuita din praf si pulbere de stele si un

dor nebun incepe sa o chinuiasca."Spune-i cerule ca mi-e drag! Mi-e tare drag!" Si trupul ii este faramitat de o ploaie de fiori.
"Cat as vrea sa-l alint, sa-l dezmierd...." si isi imagina ca-l atinge si isi incolacea bratele in jurul lui, ca-i simte obrazul fierbinte si respiratia calda. Intreaga ei fiinta se preface intr-un cant de dor, iar inima ii fuge spre crangul imaginar cu ispite.
Gandurile si sufletul ei plin de iubire se roteau ca intr-un dans in jurul unui vis murmurand: "Imi esti drag. Te iubesc, iubirea mea."
Dupa ce-si face un dus sub cerul liber intra in camera si adapostita sub plapuma sta cu ochii inchisi si se simtea fericita, gandindu-se doar ca el exista undeva.
A doua zi prin fereastra larg deschisa se zarea chipul Crinei. Ii radeau ochii, ii suradea inima si zambea privind trandafirii infloriti cum straluceau plini de roua diminetii.
Era o seara frumoasa, calma si in aer pluteau miresmele verii. O dulce adiere de vant se juca prin parul Marianei si al lui Vasile care mergeau tinandu-se de mana ca doi adolescenti.
Veneau de la teatru.
_Dragule, ti-a placut?
_S-a vorbit atata in piesa asta despre lumina, culoare, iar in oameni e atata intuneric, umbra... Actorii au jucat bine, dar nu-mi place viziunea acestui scriitor aparut peste noapte.
_Tu esti mereu carcotas. Iti aduci aminte ce frumos era atunci cand ne-am cunoscut. Nici macar nu stiam ce este iubirea, dar eram atat de fericita ... Simteam o bucurie imensa cand erai langa mine, parca atingeam cerul. Nu ai fost tu vreun Fat-Frumos, dar pentru mine erai. Ce fericita eram cand credeam ca esti doar al meu.
_Si acum nu mai sunt ? Tu te-oi fi indragostit de Octav. Ce vrei sa spui ca atunci credeai ca sunt doar al tau? Mereu am fost al tau.
_Nu vreau sa-mi mai amintesc. Cicatricile sunt aici, in interior. Sentimentele tale au fost nestatornice, dragule. Esti o fire tare schimbataoare si alunecoasa.
_Vrei sa ne certam?
_Nu. Dar m-ai inselat si ma doare sufletul cand imi amintesc.
_Draga mea, in lumea asta sunt tot felul de femei. Unele sunt facute pntru placere, distractii, jocuri, iar daca faci greseala sa cazi in capcana lor, sunt capabile sa scoata si sufletul din tine si tot nu se satura. Altele vor bani si huzur. Femei serioase gasesti foarte rar, iar eu am avut noroc cu tine. Recunosc ca am mai calcat stramb, dar nu pentru ca m-am indragostit de vreuna, ci am facut-o din curiozitate.
_Iar curiozitatea s-a transformat intr-un viciu de care nu poti sa mai scapi.
_Nu am nici un viciu, dar tie ti-a intrat asta in cap si nu pot sa ti-o mai scot nici cu

clestele. Daca vrei sa stii toata viata am fost complexat.
_Da, nu stiam ! Acum inteleg de ce alergi dupa altele. Vrei sa-ti demonstrezi ...
_Eu stiam ca esti economista si nu psiholog. De cand pasiunea asta a ta noua?
_Octav mi-a recomandat o carte interesanta...
_Nu stiu de ce, dar tipul asta incepe sa ma calce pe nervi. Ma, asociatia asta nu e cumva vreo secta si Octav e guru?
_Nu, nu este secta. Ce-ti venii?
Stii, atunci cand credeam ca ma iubesti, ma simteam bucuroasa, fericita, si aveam in mine o vointa de a ma inalta, de a invinge toate greutatile, iar cand am descoperit ca nu ma iubesti imi doream sa mor.
Vasile se opreste, o priveste in ochi, ii cuprinde capul in palme si ii spune soptit:
_Mariana, te iubesc, numai pe tine te iubesc. Te rog, nu mai spune prostii, si o saruta lung .
_Si eu te iubesc, dar tu stii.
_Nu vrei sa mergem intr-un bar?
_Daca ma duci unde te duci tu de obicei cu amicele tale.
_Da, acolo mergem.
Vasile a dus-o pe Mariana intr-o cafenea unde i-a facut cunostinta cu tanara scriitoare, cu prietena acesteia si cu altii din anturajul lui. Oamenii erau veseli, putin ametiti si au primit-o ca pe o veche cunostinta. Cafeneaua era in centrul orasului cu un bufet intim, rezervat oaspetilor. Vasile se simtea foarte bine, zambea plin de amabilitate si sinceritate. Facea conversatie, spunea anecdote picante, glume indoielnice,aluzii necuviincioase. Incet, incet Mariana descoperea toate micimile, meschinariile, fatarniciile si vulgaritatile acelei mahalale intelectuale. Beau, barfeau, dansau ,sa treaca timpul. In fata lui Vasile s-a asezat prietena scriitoarei ,femeia pe care Mariana o banuia ca e amanta sotului ei. Stia ca nu cultura il atrage pe Vasile in acel loc, ci acea femeie scunda, cu cercei lungi ,cu tocuri foarte inalte si fusta scurta. Paharele mereu se umpleau cu bere rece si oamenii prinsesera limbarita. Banuiala Marianei se transforma in certitudine. Vasile o sorbea din ochi pe femeia tanara. Aceasta simtind privirile lui insistente, devenea tot mai amuzanta, spunea bancuri si vorbea tare. Rasul devine molipsitor. Radeau toti pana si Mariana. La un moment dat se ridica si se duce la baie. Acolo se intalneste cu o femeie care lucra in acel loc si din una in alta ii spune ca vrea sa stie mai multe despre aventurile lui Vasile Cernat .
Femeia ii spune:" Vasile Cernat este un inginer cam ofilit, cam stafidit, care o distreaza pe E. Ii face declaratii, ii da cadouri, se duc mereu impreuna prin multe locuri, in scopuri "culturale", "umanitare", iar al ei barbat stie, dar nu zice nimic. Am

auzit ca il minte ca Vasile ar fi amantul secret al scriitoarei. Dar de unde! Scriitoarea asta are altii mai tineri si mai musculosi si ea acopera relatia lor. Astea doua se intalnesc cu mai multi si fac orgii. Le-a filmat un baiat care a lucrat aici, cu patru barbati in piscina. Astora doua nu le ajunge unul, ci vor mai multi."
Mariana nu a vrut sa mai stie nimic. Simtea ca-i fuge pamantul de sub picoare si i se face rau. Parca era prinsa intr-o plasa de paianjen si nu putea sa se mai elibereze. Se indreapta spre masa si vede cum E. isi plimba varful piciorului in sus si in jos pe piciorul lui Vasile, iar acesta o sorbea din priviri si radea cu gura pana la urechi.
"Doamne, cat imi doream sa ma insel si ceea ce mi-a spus acea femeie sa fi fost doar niste barfe pe la colturi, dar ceea ce vad spune chiar tot. Sotul meu e indragostit de femeia asta si sub masca culturalismului, a dragostei de lectura el .....
Un om care citeste, citeste unde vrea, dar nu se intalneste cu alte femei , chipurile, ca-i leaga pasiunea pentru lectura.....Mi se face greata. In realitate ii leaga pasiunea pentru sex, dezmat si nu altceva.
Da, m-am inselat cand l-am ales pe sotul meu. El nu este barbatul vietii mele. Nu este sufletul meu pereche . Am facut o alegere gresita, eronata. Da, acum totul este clar, isi spune Mariana asezand-se la masa si impunandu-si sa fie calma.
Am crezut in iubire si am gresit. Poate ca l-am iubit prea mult sau poate ca eu am crezut doar int-o iubire unica, absoluta. Stiam de relatia lor, dar...."
Se apleaca spre Vasile si ii sopteste ca vrea sa plece. S-au ridicat amandoi imprastiind zambete in stanga si in dreapta . Afara cerul era innorat si adia un vant rece. Mariana nu se simtea bine si ar fi vrut sa fie singura.
Vasile o ia de mana, iar ea isi retrage mana cu o miscare brusca, de parca ar fi muscat-o un sarpe.
_Ce-i cu tine, femeie?
Mariana se opreste in loc, se uita lung la el si spune:
_Mi se face greata. Cum poti sa fii atat de perfid?
_Nu inteleg nimic! Ce ai? Ai innebunit?
_De asta m-ai adus aici? Iti era dor sa te vezi cu tarfa aia? Crezi ca nu am vazut ce facea cu piciorul pe sub masa? Daca pe barbatul ei l-ati imbrobodit, crezi ca poti sa ma prostesti si pe mine? Si tu participi la orgiile lor?
_Mariana, te rog, calmeaza-te! Ti-am zis ca pe lumea asta sunt mai multe tipuri de femei....
_O! Da, ea face parte din categoria celor care le plac sexul, dezmatul, cu barbati care i-ar putea fi tati, bunici.
_Eu sunt nevinovat. Altii patru sunt cu ea si nicidecum eu.

_Cum poti sa minti in halul asta? Am vazut cu ochii mei cum va priveati. Nu vreau sa te mai vad. Te rog, pleaca!
_Mariana, te rog! Nu merita sa te enervezi...
_Da, acum chiar ca ai spus si tu un adevar. Intr-adevar nu se merita sa ma enervez din cauza unor mizerabili.
Un tunet se aude in departare. Cerul incepe sa fie brazdat de fulgere si picaturi mari de ploaie incep sa acopere totul.
_La urma urmei fiecare om are dreptul la iubire, la fericire. Daca tu crezi ca ea e fericirea ta si o iubesti si te iubeste, ce cauti langa mine? Du-te la ea si lasa-ma -n pace.
_Te rog, termina cu scenele astea. Pe tine te iubesc. Tu esti sotia mea. Aia e o capra, o nimfomana.
_Nu ma interseaza cum sunt altele. Simt ca nu ma iubesti. De capre, nimfomane si nebune pamantul e plin, dar vad ca atunci cand apare cate una in calea ta,tu fugi repede in bratele ei. Ce fel de om esti?
De m-ai fi iubit... si lacrimile ii inunda obrajii.
Nu vreau sa ma minti. Nu vreau minciuni . Nu vreau sa ne iubim mintind. Eu am fost sincerea, fidela, dar tu?
Mai bine o ascultam pe Olga, dar eu am zis sa mai incerc.Am stiut de mult de relatia ta cu femeia asta. Am vazut ca i-ai pus pozele pe facebook, ca i-ai dedicat articole pe blogul tau....
_Asta a fost mai demult. Nu o cunosteam bine. Aparentele sunt inselatoare.
_Incep sa cred ca degeaba am trait impreuna 25 de ani, fiindca in realitate suntem necunoscuti unul altuia. Suntem doi straini singuri care se mint frumos. Incep sa cred ca iubirea adevarata este o himera.In sufletul meu mereu a existat dorinta unei iubiri eterne, dar acum inteleg ca asa ceva nu exista. Intre noi a aparut un zid de netrecut.
_ O sa escaladez acel zid si o prinde de mana. Iarta-ma, Mariana! Nu lasa intamplarea asta nenorocita sa strice tot ce a fost intre noi. Nu vreau sa se destrame casnicia noastra din cauza unei curve sau a unei nebune.
Am gresit. Dar, doar pe tine iubesc, dragostea mea. O imbratiseaza si o saruta cu pasiune.
Lacrimile ei si ale ploii curgeau peste sarutul lui.
De la acea intamplare nefericita trecusera trei saptamani . Peste Mariana se asternuse linistea si tacerea ca o manta care o acoperea si vindeca. Era in pat si citea ceva. Dintr-o data devine ganditoare.
_Ce-i cu tine ?

_Stiai ca omul e un microcosmos alcatuit din patru corpuri?
Un corp material.
_Da, trupul.
_Un corp eteric care penetreaza corpul material si-l depaseste putin, dar invizibil ochilor nostri.
_Ce rol are?
_El anima, intretine corpul fizic.
_Un fel de fantoma.
_Un corp astral de forma ovoidala care imbraca cele doua corpuri.
_Asta ce face?
_Aici e campul sentimentelor, pasiunilor, dorintelor.
_Interesant! Eu credeam ca sunt in inima.
_Si mai este corpul mental unde este sediul gandirii si acesta este mereu in formare.
_Normal ca este in formare, fiindca in fiece zi mai invatam cate ceva. Deci omul e un microcosmos cvadruplu. Asta inveti tu la cursurile acelea?
_Am invatat multe lucruri interesante.
In om exista o scanteie-spirit nemuritoare care locuieste in inima omului si e in legatura cu creatia divina.
_Oare de ce eu credeam ca acesta scanteie -spirit e pe undeva prin creierul omului?
_Te rog, fii serios!
_Sunt.
_Asupra omului actioneaza mai multe forte.
_A, deci e vorba de o dialectica a fortelor.
_Da, de unde stii?
_Dar nu crezi ca e logic? Exista o unitate, dar si o lupta a contrariilor: bine-rau, lumina-intuneric.
_Auzi ce zice aici:" Omul nu traieste, ci se traieste prin el. El ramane sclavul fiintei sale aurice".
_Ce e fiinta aurica?
_Este un fel de stapan al omului.
_Diavolul.
_Cand apasarea intunericului devine foarte grea, omul incepe sa se trezeasca si raspunde la chemarea scanteiei spirit devenind constient ca in lumea aceasta totul e desertaciune si vanare de vant.
In Omul nou care vine, partea 1. cap. XVI, Jan van Rijckenborgh scrie:
"Cine nu posedă încă această conştiinţă de recunoaştere a sinelui şi a lumii, va

continua experienţa, pentru a găsi pe plan orizontal împlinirea dorinţelor sale. El va alerga în continuare după plăcerile acestei lumi, va goni după „tot ce e mai bun pe pământ”, cum s-ar spune. El se va bucura de aceste posesiuni aparente şi va suferi profund, când acestea se vor risipii ca un miraj. Această goană şi deziluzie vor veni şi dispare încă multă vreme, ţinând omul în activitate intensă de-a lungul multor ani, poate peste multe vieţi, până când, în urma unor experienţe dureroase repetate, în conştiinţa lui începe să se desluşească realitatea adevăratei cunoaşteri despre natură.
Atunci, acest căutător, acest sclav al muncii, nu numai că va începe să citeze, dar va şi trăi adevărul cuvintelor predicatorului: „Totul e deşertăciune şi chin al sufletului.” Aici totul e doar amăgire, iluzie şi înşelăciune completă. Totul aici e o imensă durere, o tragedie, ce nu poate fi cuprinsă în cuvinte. „De aceea” - spune acest om - „ voi suspenda orice strădanie de a mea pe linia orizontală, atât în gândire, cât şi în sentimentele, voinţa şi faptele mele, şi îmi ridic ochii către munţii, de unde îmi va veni ajutor.”
Adia un aer imbalsamat de miresme. Un nor alb ca de zapada se plimba pe firmamentul azuriu al cerului. Soarele stralucea si ultimile picaturi de roua disparusera. Crina sta pe iarba si asculta cantul pasarelelor vesele, care topaiau cand pe gard, cand pe vita de vie, cand pe ramurile caisului din fata casei.
"De as intelege limba lor. Ce or fi spunand? Poate ca-i multumesc lui Dumnezeu pentru soare, pentru vant, pentru iarba, pentru tot. Poate ca si ele iubesc ca mine de canta asa cu foc. Inima parca imi este mai usoara si sufletul mai curat. Tare as vrea sa stiu ce face, ce gandeste, daca este fericit, daca se distreaza, daca iubeste.....
Cand vine seara ascult fosnetul frunzelor si privesc luna printre ramurile inverzite ale copacilor, gandu-mi zboara la el si incep sa visez cu ochii deschisi. Uneori vorbesc singura ca acum si-mi fac examenul de constiinta. Cand indoiala si incertitudinea ma cuprind ma rog la Dumnezeu sa ma lumineze.
As vrea sa-i spun ca-l iubesc si as fi fericita daca ar fi cu mine aici, sa ne povestim tot felul de nimicuri la umbra unui copac sau sa ne plimbam imbratisati la lumina lunii. Cat este de frumoasa padurea acum! Daca ar fi si el cu mine! Inima imi este atat de plina si emotiile ma biruie. Cat as vrea sa vedem impreuna un rasarit si un apus de soare, sa privim albastrul cerului, sa ne bucuram de verdele ierbii, de soare, de aer, de lumina, sa ne imbaiem intr-un rau cu apa cristalina.
Dar stiu ca acest lucru nu se va intampla niciodata."
Si doua lacrimi se rostogolesc pe obrajii palizi ai Crinei.
Era o duminica frumoasa de iunie. O mireasma dulce de ierburi si flori plutea prin aer. Mihaela Barbulescu sta pe terasa casei privind trandafirii din gradina, in timp

ce-si savura ceaiul cu multa lamaie si miere. Privirea-i cade pe prima pagina dintr-un ziar unde se relata uciderea unui preot de catre un presupus sectant.
Drumul spre cunoastere este foarte intortocheat, plin de capcane, plin de probe. Incerc din rasputeri sa-i inteleg pe cei indragostiti, pe cei insetati si infometati de spiritualitate. De ce cad in plasa amagirilor? De ce se lasa manipulati de un guru sau un lider? De ce nu cauta singuri adevarul? In ziua de azi omul e patruns de o mare angoasa a cautarilor. E intr-o permanenta cautare a adevarului, a lui Dumnezeu, dorind sa-si depaseasca propriile limite. Traieste intr-o permanenta incertitudine, e nesatisfacut la nivel intelectual, volitiv si afectiv. Cauta si cauta mereu, dorindu-si sa umple golul interior, dorind sa se apropie de lumina, de cunoastere, de divin. Intotdeauna fiinta umana a nazuit spre absolutul care ne transcede si care ne cheama spre el. Unii ii simt chemarea si incearca sa caute, sa gaseasca, sa-l afle pe Dumnezeu, numai ca accesul spre el nu este dat de ratiune, ci de traire. Incep sa cred ca la nivel afectiv se intampla ceva cu majoritatea oamenilor mai sensibili, fiindca ii vad cuprinsi de febra cautarilor, de dorinta apropierii de adevar, de absolut.
Oamenii alearga ,gonesc dupa spiritualitate, iar oferta este foarte mare si diversificata, de la Yoga, Zen, New Age.... pana la sincretism.
Incep sa cred ca Andre Malraux avea dreptate cand spunea ca "secolul XXI ori va fi religios ori nu va fi deloc."
Numai ca unele grupuri neoreligioase practica o religie fara Dumnezeu sau Dumnezeu este inlocuit cu Lucifer_Prometeu. Se vorbeste din ce in ce mai mult despre "religii ale sinelui".
Omul incearca sa gaseasca, sa descopere Dumnezeul din interiorul sau si sa solutioneze situatia conflictuala interioara pentru a obtine eliberarea mult visata si trambitata.Trecem printr-o criza existentiala si mai ales printr-o criza in planul valorilor morale. Traind intr-o societate multiculturala, multireligioasa avem o multime de variante privind modul, stilul si conceptiile despre viata.
In general grupurile neoreligioase ofera omului debusolat, anonim, izolat, singur, suparat, o atmosfera de comuniune, de armonie, un adevarat refugiu. Toate perioadele de nesiguranta ,de criza, au fost favorabile proliferarii noilor miscari religioase, oamenii fiind nemultumiti, nesatisfacuti de vechile sisteme. Astfel adera la astfel de grupuri dorind sa-si aplaneze angoasele interioare si exterioare, incercand sa-si redobandeasca indentitatea proprie. Numai ca intrand in astfel de grupuri se instraineaza si mai tare de el insusi, de propriile idei, sentimente, dorinte, perceptii, in favoarea doctrinei grupului si cu timpul se ajunge la distrugerea, sucombarea indentitatii personale., pierderea libertatii individuale. Librariile si tarabele sunt pline

cu carti care ofera solutii pentru criza, in special pentru criza spirituala, stres, stari depresive...
Prin carti, prin unele piese muzicale, prin anumite filme, noile curente neoreligioase isi fac propaganda, transmitand invataturile si mesajul lor vizand sentimentele, intelectul si vointa omului.
Exista in fiece om o sete mai mare sau mai mica de spiritualitate, o foame de Dumnezeu. De aceea lideri harismatici, guru, maestri promit satisfacerea spirituala, o noua constiinta cosmica intr-o ordine universala, armonioasa. Folosesc numeroase tertipuri si mijloace de manipulare pentru a amagi si a prinde in plasa pe cei insetati si infometati de spiritualitate.
Li se ofera un cadru cat mai atractiv, o mare dragoste si iubire la prima vedere, tehnici sugestive, hipnotice, schimbari ale starii de constiinta prin meditatie indelungata, un anumit tip de alimentatie, desconsiderarea gandirii critice spunand ca e un mare pacat sa judeci, fiindca iti atragi o karma negativa, provocarea intentionata a unor stari emotionale mergand pana la schimbarea locului de munca si a profesiei si chiar supravegherea relatiilor cu prietenii si familia.
Sunt grupari care folosesc metode de manipulare sofisticate ajungand la un deplin control al constiintei si spalarea creierului, putand sa-l duca pe adept intr-o stare subumana. Doctrina acestor grupuri este sfanta. Nu ai voie sa te indoiesti sau sa o critici. Daca o faci, atunci spun ei, ca esti influentat de demoni sau esti pe treapta cea mai de jos in drumul spre mantuire.
Adeptilor li se inoculeaza ideea apartenentei la o elita a alesilor lui Dumnezeu.
In fiece om exista dorinta de iubire, de dragoste, de bine, de frumos, de transcedere, de atingere a luminii, a adevarului, a lui Dumnezeu. Exista o scanteie de lumina in interiorul fiecaruia, care tinde spre unire cu divinul. Intr-adevar este foarte importanta cunoasterea, dar nu trebuie sa devii sclavul, robul nici unui guru, lider sau maestru. Singur trebuie sa cauti, sa cunosti si sa ajungi propriul tau stapan, propriul tau maestru. Asa gandesc eu, dar altii se lasa purtati de val. Poate ca sunt si eu vreo oita ratacita de cine stie ce turma pe care nu o mai regasesc . Tare ciudata-i viata! Mi s-a racit si ceaiul alergand prin noianul meu de ganduri.
Zilele treceau si Mariana devenea din ce in ce mai atrasa si mai preocupata de cursurile lui Octav, indepartandu-se si detasandu-se tot mai mult de sotul ei. Incet, incet, intre ei isi facea loc instrainarea. Nu-i mai reprosase nimic pana aseara cand din senin i-a spus:" Stiu ca esti foarte bun actor. Tu, intotdeauna porti pe fata o masca, incat am ajuns sa ma intreb: care esti cel adevarat?
T u esti omul ganditor si trist cu vocea calda?
Tu esti visatorul romantic si barbatul tomnatic vesel care umbla prin baruri lingusind

femeile ?
Tu esti barbatul care pierde timpul pe net incercand sa agate femei, prostindu-se ca un adolescent?
Tu esti omul plin de sarcasm care face farse ?
Tu esti cel care tipa si tranteste?
Tu esti omul orgolios si autoritar?
Tu esti amantul care joaca foarte bine rolul amicului?
Tu esti .....?
.....Ti-am vazut atatea fete, atatea masti, ca ma intreb care din ele esti tu? Ce fantoma se ascunde in spatele acestor masti? Ce suflet e in tine? Ce demon interior te chinuie? Tu ai iubit vreodata in viata ta? Esti capabil de iubire? Pe tine te iubesti?"
Asa ii spusese, iar el a privit-o lung si trist. A tacut . Nu a scos nici macar un cuvant. Era foarte obosit, nu se simtea deloc bine, iar la servici totul mergea prost.
S-a intors cu spatele la ea si-a tras plapuma peste cap incercand sa doarma.
"Viata nu a fost deloc darnica cu mine. Ce stie Mariana ! Ea nu a suferit de foame, de frig, nu a fost umilita. Ea cand a fost copil nu a auzit suspinile si strigatele de durere ale tatalui din camera alaturata. Nu a vazut lacrimile si disperarea mamei, ca nu are bani sa ne cumpere o paine sau cu ce sa ne incalte pe mine si pe fratii mei. Nu a fost privita....si ochii i se umezesc de lacrimi. Uneori, amintirile sunt foarte dureroase. Tare as vrea sa uit toate umilintele, toate cuvintele, toate...
Ea nu a avut parte de amaraciuni, de tristeti, de dezamagiri, de tradari, de dezanadejdi. Niciodata nu a fost in stare sa se apropie de sufletul meu sa-l vada asa cum e, in toata goliciunea, simplitatea si disperarea . Sa-l vada plini de rani, de cicatrici, de lovituri. Da, am purtat masti. Dar nu toti oamenii poarta o masca pe fata? Daca ii privesti cu atentie pe cei din jur realizezei ca toti, absolut toti sunt niste mascarici care joaca la balul mascat al vietii. As vrea sa vad unul, macar unul, care nu poarta masca si daca-l gasesc ma inchin in fata lui ca in fata unui sfant. Dar ea stie cate masti am vazut eu pe fata ei? Nu, ea se crede perfecta. Nici un om nu e perfect. Nimeni. Da, ea intotdeauna s-a crezut mai superioara, in mandrie nici dracu n-o intrece, iar gura nu-i tace parca ar fi o melita. Ca o ciocanitoare bate mereu in capul meu si ca vulturul lui Zeus imi mananca ficatul.. Asta e ea! Asta-i nevasta-mea ! Cu ea m-a pricopsit bunul Dumnezeu. Ce pot sa mai fac acum? Taci, rabda si inghite in sec, Vasile ! Am ales pana am cules. Of, Doamne! Unii prea au noroc si sunt fericiti si altii prea nefericiti. Se vor termina vreodata necazurile si suparile mele? Uneori fac si eu haz de necaz, sa mai uit de viata amara pe care o duc. Nu de putine ori am trait cu teama de a nu fi iar ranit, mintit, inselat. De aceea imi

puneam masti ca sa ma apar, sa ma protejez.. De multe ori mi-am pus pe fata masca nepasarii, dar in realitate sufletul meu clocotea. Cand ma gandesc ca toata viata am muncit ca un rob, ca un adevarat sclav pentru familie, pentru ea,si acum ce-mi spune? Am suferit tare mult, dar ea nu stie si nici nu o intereseaza.. Mult mai important pentru ea e ce-i spune Octav, care i-a impuiat capul cu tot felul de prostii. A inceput sa aprinda lumanari, sa faca tot felul de ritualuri, sa mediteze, sa spuna mantre. Nu mai vrea sa facem amor cum faceam, ci cum i-a spus individul . Vrea sa facem tantre ca sa se ridice kundalini. De fapt cam de aici a inceput raca cea mare, fiindca eu i-am zis:"Iubito, noi facem amor sau exercitii de respiratii?" Si i-a sarit, ca eu nu stiu nimic, sunt inapoiat, un taran prost si cate si mai cate...
Ma simt atat de singur, atat de trist. In interiorul meu parca e un copil care plange, care cere ajutor, dar nimeni nu-l aude. Copilul acela are atata nevoie de iubire, de mangaiere, de tandrete, de intelegere, de o vorba buna, de un zambet, de o imbratisare, de o sarutare. Mi-e dor de tine, mama. Nici macar tie nu-ti pot spune prin ce chinuri trec, fiindca esti batrana si nu vreau sa te intristez cu necazurile si problemele fiului tau.
Of, Doamne! Am atata nevoie de iubire...atata nevoie....si incepe sa planga ca un copil."
Mariana credea ca Vasile doarme si citea cu mare interes o carte de psihologie pe care i-o daduse Octav.
A doua zi dimineata mergea ganditor si era putin palid. Mergea cu spatele putin aplecat, de parca o mare greutate apasa pe umerii lui. Isi simtea sufletul greu si pustiu. O mare tristete se citea in ochii lui. Ridica privirea indurerata spre cerul innorat parca vrand sa se revolte, sa strige:'De ce? De ce?"
Cu cateva minute Mariana ii spusese:" Nu ma mai intereseaza viata ta. Esti liber sa faci ce vrei. Poti sa-ti gasesti dragostea si fericirea unde vrei. Ajunge! Gata ! M-ai mintit destul! Niciodata nu te-am simtit apropiat de sufletul meu. Niciodata. Intre noi a fost doar o atractie intelectuala si nimic mai mult. Are dreptate Maestrul cand spune.....
El a intrerupt-o si i-a spus: "Ai innebunit? Te iei dupa ce scrie unul intr-o carte. Omul asta nu e Dumnezeu sa iei de bun cuvantul lui.
Femeie, deschide ochii! Te rog, trezeste-te la realitate! Orice om daca-si pune mintea poate sa scrie o carte sau mai multe, dar nu trebuie sa iei de bun tot ce debiteaza un nebun care se crede mare profet, mare guru sau mai stiu eu ce. Sunt multi nebuni, multi amagitori care au bani si isi permit sa publice tot ce le trasneste lor bibilica. Daca tu crezi tot ce citesti, tot ce scrie unul intr-o carte si nu ai capacitatea de a discerne binele de rau, atunci esti pierduta. Ce naiba ti-au facut aia

acolo? Ti-au spalat creierul?
Doamne! Cand ma gandesc ca eram atat de fericit ca totul incepuse sa mearga atat de bine intre noi si ai venit tu cu tantrele, cu exercitii de respiratii si alte chestii dubiose.
Tu nu mai judeci? In ce naiba ai intrat de te-ai schimbat atat de mult? Te porti cu mine de parca as fi dusmanul tau . Parca ma urasti."
Ea a inceput sa turuie cat o tinea gura si sa-i argumenteze ca el e un inapoiat care nu e in pas cu vremurile si care nu este capabil sa se ridice la nivelul ei de inteligenta, de cunoastere.
Pana la urma a plecat trantind usa .
"Nu e prima data cand imi face scandal, dar acum simt ca e ceva grav. Ma lupt cu ceva ce ma depaseste. Mariana s-a schimbat tare mult. Nu mai este ea, parca e o alta persoana. Cand totul mergea atat de bine, atat de frumos..... Oh, Doamne! Ma simt atat de singur, atat de singur...As vrea sa cred ca ceea ce mi se intampla e doar un vis urat, doar un cosmar. Cand se va termina ? Nimic nu dureaza o vesnicie, o sa trec si eu peste asta. Totul trece, totul curge, totul se duce pe apa sambetei."
O durere ii strapunge pieptul, simte cum o gheara i se infinge in inima. Dintr-o data devine palid ca ceara si simte ca i se face rau. Ca prin ceata zareste o banca, pe care se aseaza ducandu-si mana in dreptul inimii incercand sa se maseze. Totul se intuneca. Patrunde intr-o mare de intuneric. Nu mai simte, nu mai stie nimic.